

എഡിറ്റോറിയൽ ദൈവഭരണാടുള്ള കൂട്ടായ്മ

മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കുശേഷം ദൈവത്തോട് ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിയ ആദ്യത്തെ വ്യക്തിയായിരുന്നു ഹാനോക്ക്. ആദാമിൽ നിന്ന് ഏഴാം തലമുറക്കാരൻ. ഇതിനിടയിലുള്ള തലമുറകളിൽ ദൈവത്തിനു വഴിപാടു കൊണ്ടുവരികയും ദൈവം അവനിൽ പ്രസാദിക്കുകയും ചെയ്ത ഹാബേലിനെ നാം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഹാനോക്കിനെപ്പോലെ ദൈവത്തോട് ഏറ്റവും അടുത്ത കൂട്ടായ്മ അന്ന് ഒരു മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ദൈവവും ഹാനോക്കും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം ബൈബിൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് ‘ഹാനോക്കു ദൈവത്തോടുകൂടെ നടന്നു’ എന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഉത്പത്തി പുസ്തകം അഞ്ചാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഹാനോക്ക് ദൈവത്തോടു കൂടെ നടന്നു എന്നു രണ്ടു പ്രാവശ്യം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (5:22,24).

ദൈവം ഹാനോക്കിനെ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു മുൻപ് ഈ ഭൂമിയിൽ തന്നെ, സാധാരണ ഒരു കുടുംബജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹാനോക്ക് ദൈവത്തോടൊപ്പം നടന്നത്! ഒരു പഴയനിയമഭക്തന് ഈ നിലയിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നത് പുതിയനിയമകാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്മെ എത്ര വലിയ സാധ്യതയിലേക്കാണ് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്!

ഹാനോക്കിന് ദൈവത്തോടൊപ്പം നടക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് എങ്ങനെയാണ്? ‘രണ്ടു പേർ തമ്മിൽ ഒത്തിട്ടല്ലാതെ ഒരുമിച്ചു നടക്കുമോ?’ (ആമോസ് 3:3) എന്ന വചനം വിരൽചൂണ്ടുന്നതു ഒരേ താത്പര്യം ഉള്ളവർക്കും സമാനചിന്താഗതിക്കാർക്കും മാത്രമേ ഒരുമിച്ചു നടക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന സത്യത്തിലേക്കാണ്. അപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയതാത്പര്യങ്ങൾ തന്നെ ഹാനോക്കും പങ്കിട്ടുവെന്നു വ്യക്തം. ഹാനോക്കിനും ദൈവത്തിനും ഒരേ കാഴ്ചപ്പാട്, ഒരേ ലക്ഷ്യം, ഒരേ താത്പര്യങ്ങൾ. വലിവനായ ദൈവവും ഒരു മനുഷ്യനും തമ്മിലാണ് അത്ഭുതകരമായ ഈ കൂട്ടായ്മയെന്ന് ഓർക്കണം!

ഹാനോക്ക് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ അടുത്തബന്ധം കൂടുതൽ അത്ഭുതാവഹമായി നമുക്കു തോന്നുക. ആദാമിന്റെ മകൻ ശേത്തിന്റെ പരമ്പരയിലെ ഏഴാമനാണ് ഹാനോക്ക്. അതേ സമയം ആദാമിന്റെ മകൻ കയീന്റെ പരമ്പരയിലെ ഏഴാമൻ ലാമേക്കായിരുന്നു. ഈ ലാമേക്കാണ് മനുഷ്യകുലത്തിൽ ആദ്യമായി ബഹുഭാര്യത്വത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞത്. മാത്രമല്ല കയീനുശേഷം ഉണ്ടായ അടുത്ത കൊലപാതകനും അവനായിരുന്നു (ഉത്പത്തി 4:19,23). നോക്കുക: തന്റെ സമകാലികനായ ലാമേക്ക് മഹാദുഷ്ടനായിരുന്നപ്പോഴും ദൈവത്തോടൊപ്പം നടക്കാൻ അതു ഹാനോക്കിനു തടസ്സമായില്ല.

ഉത്പത്തിപുസ്തകത്തിന്റെ ആദിമാധ്യായങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തോടൊപ്പം നടന്ന ഹാനോക്കിനെ മാത്രമേ നാം ശ്രദ്ധിക്കാറുള്ളൂ. എന്നാൽ ആ കാലത്ത് മറ്റൊരു ഹാനോക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. കയീന്റെ മകനായിരുന്നു ഈ ഹാനോക്ക്. ഈ ഹാനോക്കിന്റെ പേരിലായിരുന്നു മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ പട്ടണം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് (4:17) സ്വന്തം പേരിൽ ഒരു പട്ടണം! ഈ ലോകത്തിൽ എത്രവലിയ അംഗീകാരമാണത്!! എന്നാൽ തന്റെ അതേ പേരുള്ള മറ്റൊരുവൻ ദൈവത്തെ അറിയാത്തവനായി ഈ ഭൂമിയിൽ നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്ത് പ്രശസ്തിയുടെ വെള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ ജീവിച്ചപ്പോഴും ലളിതമായ വിശ്വാസത്തോടെ ലോകത്തിൽ ആരാലും അറിയപ്പെടാത്തവനായി ഹാനോക്ക് ദൈവത്തോട് ചേർന്നു നടക്കുകയായിരുന്നു.

ഹാനോക്കിന്റെ മകൻ മെഥുശലഹ് മരിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു ഭൂമിയിൽ ജലപ്രളയം ഉണ്ടായത്. ദൈവം ഭൂമിയെ നശിപ്പിച്ചുകളയത്തക്കവണ്ണം ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വർദ്ധിച്ച കാലം. മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ട് ദൈവം അനുതപിക്കത്തക്കവണ്ണം ഇതുപോലെ തിന്മ പെരുകിയ മറ്റൊരു കാലഘട്ടം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നോക്കുക: പ്രളയപൂർവ്വഭൂമിയിലെ ധാർമികാധിപതനും ദൈവത്തോടൊപ്പം നടക്കാൻ ഹാനോക്കിന് ഒരു തടസ്സമായിരുന്നില്ല.

മുകളിൽ പറഞ്ഞകാര്യങ്ങളൊക്കെ ഹാനോക്കിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ദൈവഭയമില്ലാത്ത ആളുകളുടെ ചെയ്തികളായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് ‘യഹോവയുടെ നാമത്തിലുള്ള ആരാധന’ നടത്തിയിരുന്ന ഒരു മതലോകം ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ. അതിന്റെ സ്ഥിതിയോ? ‘ആ കാലത്ത് യഹോവയുടെ നാമത്തിലുള്ള ആരാധന തുടങ്ങി.’ (4:26) എന്ന നമുക്കു പരിചിതമായ വാക്യം ‘ആ കാലത്താണ് ആളുകൾ ആദ്യമായി തങ്ങളെത്തന്നെ ‘ദൈവത്തിന്റെ ജനം’ എന്നു വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയത് എന്നാണ് ഒരു തർജ്ജമയിൽ (ലിവിങ്) കാണുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു അർത്ഥം ‘ആ കാലത്താണ് ആളുകൾ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾക്ക് (വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക്) യഹോവയുടെ നാമം നൽകാൻ ആരംഭിച്ചത്’ എന്നാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ആ ആരാധന വ്യാജ ആരാധനയും മതം വ്യാജമതവുമായിരുന്നു! പേര് യഹോവയുടേത്; ഉള്ളിലുള്ളത് അനുദൈവങ്ങൾ! അറിയപ്പെടുന്നത് ‘ദൈവത്തിന്റെ ജന’മെന്നാണ്; ആരാധിക്കുന്നതോ വിഗ്രഹങ്ങളെ! ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ വ്യാജ മതം കൊടികുത്തി വാഴുകയും യഹോവയുടെ പേരിൽ അന്യാരാധന അരങ്ങുതകർക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു കാലം. എന്നാൽ ആ കാലഘട്ടവും ജീർണതയുമൊന്നും ഹാനോക്കിനെ സ്പർശിച്ചതേ ഇല്ല. ഇതിനെല്ലാം നടുവിലും ഹാനോക്ക് പരമാർത്ഥമായി ദൈവത്തോടു കൂടെ നടന്നു. ഒടുവിൽ ദൈവം അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടതിനാൽ കാണാതെയായി. എത്ര അനുഗൃഹീതമായ ഒരു ജീവിതവും അന്ത്യവും!

ഹാനോക്കിന്റേതു പോലൊരു കാലഘട്ടത്തിലാണു നാമും ജീവിക്കുന്നത്. ഈ നാളുകളിലും പുറംലോകത്തെയും ക്രിസ്തീയമതലോകത്തെയും കളങ്കം ഏശാതെ യഥാർത്ഥവും ലളിതവുമായ ഭക്തിയോടെ ദൈവത്തോടു ചേർന്നു നടക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുമോ? അന്നു ഹാനോക്കിനു കഴിഞ്ഞതു ഇന്നു പുതിയ നിയമകാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നമുക്കും സാധ്യമാണ്. പക്ഷേ അതിനു നാം ഒരു വില കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവുമെങ്കിൽ മാത്രം.

ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ അടുത്ത ബന്ധത്തിന്, കൂട്ടായ്മയ്ക്ക്, തടസ്സം എന്താണ്? “നിന്റെ പാപങ്ങൾ നമുക്കിടയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ നമുക്ക് ഒന്നിച്ചു നടക്കാൻ കഴിയും?” (ആമോസ് 3:3 ലിവിങ്) എന്നാണു ദൈവം ചോദിക്കുന്നത്. “നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ അത്രേ നിങ്ങളേയും നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തേയും തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു”തെന്നു പ്രവാചകനും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു (യെശയ്യാ 59:2). വിശുദ്ധിയുടെ കാൽവയ്പുകളാണ് വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തോടൊപ്പമുള്ള നടപ്പിന് ആവശ്യമെന്നു ചുരുക്കം.

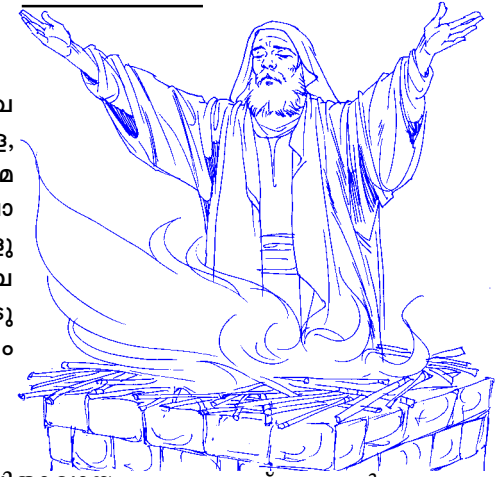
പക്ഷേ ക്രിസ്തീയഗോളത്തിൽ വിശുദ്ധിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ഇന്ന് എത്ര വിരളമാണ്! ദൈവത്തോടുള്ള ‘കൂട്ടായ്മ’യേക്കാൾ ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ‘പ്രവർത്തനങ്ങൾ’ക്കാണ് ഇന്ന് ഊന്നൽ. ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ആരാധനയുടെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ ‘വിഗ്രഹങ്ങളെ’-അത് പണമാകാം, സ്ഥാനമാനങ്ങളാകാം, ഒരു ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷപോലുമാകാം-പൂജിക്കുന്ന ഒരു കാലം. എന്നാൽ ഒഴുക്കിനൊത്തു നീങ്ങാതെ ദൈവത്തോടൊപ്പം നടക്കാൻ ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും സാധ്യമാണെന്നാണ് ഹാനോക്ക് നമുക്കു നൽകുന്ന പാഠം.

എ. വി. ജി. സി. മുഹമ്മദ്

യേശുവുമായുള്ള സൗഹൃദം ആസ്വദിക്കുക

ഭക്തസിംഗ്

ദൈവത്തോടുള്ള, ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടുള്ള, കൂട്ടായ്മയിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവവഴികളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നു ദൈവം അബ്രഹാമിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തതിൽ നിന്നു പാഠം പഠിക്കുക.

വിശ്വാസികളുടെ പിതാവായ അബ്രഹാമിനെ 'ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ' എന്നാണ് തിരുവെഴുത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് യേശുക്രിസ്തു യോഹന്നാൻ 15-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും 'ഞാൻ നിങ്ങളെ ഇനി ദാസന്മാരെല്ലാ സ്നേഹിതന്മാരെന്നു വിളിക്കുന്നു' എന്നാണ്. കാരണം അവിടുന്നു പിതാവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചതെല്ലാം നമുക്കു തരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ആത്മീയമായി വളരുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള സൗഹൃദം നാം ആസ്വദിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കും. അവിടുത്തോടും നാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. അവിടുന്നും

നമ്മോടു സ്നേഹപൂർവ്വം സംസാരിക്കുകയും പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും ദിവസത്തോറും നമ്മെ കാണിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. മത്തായി 11: 25ൽ ജ്ഞാനികൾക്കും വിവേകികൾക്കും മറയ്ക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ശിശുക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

നാല്പതു വർഷക്കാലത്തിനുള്ളിൽ ദൈവം അബ്രഹാമിനു പത്തു വട്ടം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഓരോ വട്ടവും പുതിയ രഹസ്യം ഈ ദിവ്യസൗഹൃദത്തിനു യോജിച്ച മട്ടിൽ ദൈവം അബ്രഹാമിനു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. സത്യത്തിൽ ഈ പ്രത്യക്ഷതകളെ ദിവ്യസൗഹൃദത്തിലേക്കുള്ള പത്തുപടികളായി കാണാം.

ഉത്പത്തി പുസ്തകം 12-ാം അധ്യായത്തിൽ ദൈവം അബ്രഹാമിനു രണ്ടു

ആത്മീയമായി വളരുവാൻ തുടങ്ങുവോൾ യേശുക്രിസ്തുവുമായുള്ള സൗഹൃദം നാം ആസ്വദിക്കുവാൻ ആരംഭിക്കും. അവിടുത്തോടും നാം സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും എല്ലാപ്രശ്നങ്ങളും തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. അവിടുനും പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും ദിവസംതോറും നമ്മെ കാണിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും.

വട്ടം പ്രത്യക്ഷനായെന്നു നാം വായിക്കുന്നു. മൂന്നാം വട്ടം പ്രത്യക്ഷനായപ്പോൾ ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് ആദേശം വിട്ട് പുതിയ ഒരു ദേശത്തേക്കു പോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതേ സമയം ലോത്തിനോട് അബ്രഹാമിനൊപ്പം പോകാൻ ദൈവം ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലെന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. മാനുഷികമായ സഹതാപം മൂലം മാത്രമാണ് ലോത്തിനെ തന്റെ ഒപ്പം കൊണ്ടുപോകാൻ അബ്രഹാം തയ്യാറായത്. ലോത്ത് അബ്രഹാമിന്റെ അനന്തരവനായിരുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ കൂടി കൊണ്ടുപോകണമെന്ന് ലോത്ത് അപേക്ഷിച്ചിരിക്കാം. ഒരു പക്ഷേ ആദ്യം അബ്രഹാമിന് ഇതു സമ്മതമായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ പിന്നീട് അവന്റെ കണ്ണീരുകണ്ടപ്പോൾ അബ്രഹാം സമ്മതിച്ചതായിരിക്കണം. ലോത്തിന്റെ കണ്ണീർ അബ്രഹാമിന്റെ ഹൃദയത്തെ അലിയിക്കുകയും ഒടുവിൽ ലോത്തിനെ കൂടെ കൂട്ടാൻ സമ്മതിക്കുകയുമായിരിക്കാം അബ്രഹാം ചെയ്തത്. മാനുഷിക വികാരങ്ങൾക്കും അനുഭൂതികൾക്കും കീഴടങ്ങി നമ്മിൽ പലരും ദൈവത്തിന്റെ നമുക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഏറ്റവും ഉത്തമമായതു നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. ആരോടെങ്കിലും ഉള്ള

മാനുഷിക അടുപ്പവും സ്നേഹവും മൂലം, അക്കാര്യത്തിൽ ദൈവം എന്തു പറയുന്നു എന്നു കേൾക്കാനോ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാനോ നമുക്കു കഴിയാതെ പോകുന്നതും സാധാരണയാണ്.

അബ്രഹാം ലോത്തിനെ തന്നോടൊപ്പം കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഒടുവിൽ തയ്യാറായി. പക്ഷേ അല്പനാളിനുള്ളിൽ അബ്രഹാമിന്റെയും ലോത്തിന്റെയും ഭൂതന്മാർ തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടായി (ഉൽപ്പത്തി 13:7). മാനുഷിക അടുപ്പങ്ങൾ എപ്പോഴും വഴക്കിലേക്കും ഭിന്നതയിലേക്കും നയിക്കും. എല്ലാ അടുപ്പങ്ങളും-അതു ഭാര്യയോടോ, ഭർത്താവിനോടോ, കുഞ്ഞുങ്ങളോടോ, മാതാപിതാക്കളോടോ, സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടോ, മറ്റു ബന്ധുക്കളോടോ ആരോടുള്ളതായാലും-യേശുകർത്താവിനാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. അങ്ങനെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിൽ അതു ഒരുനാൾ കുഴപ്പം കൊണ്ടുവരും. മത്തായി 12:48-50 വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ അവിടെ യേശുകർത്താവിന്റെ മേൽ തങ്ങൾക്ക് എന്തോ പ്രത്യേക അധികാരവും അവകാശവും ഉണ്ടെന്ന് യേശുവിന്റെ അമ്മയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരും കരുതിയിരുന്നതായി നാം കാണുന്നു. യേശുവിനെ കാണണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് അവർ ഒരു സന്ദേശം നൽകിയപ്പോൾ യേശു ഇങ്ങനെയാണു പ്രതികരിച്ചത്: “എന്റെ അമ്മയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ആരാണ്?” ഭർത്താവ്, ഭാര്യ, കുട്ടികൾ, ബന്ധുക്കൾ എന്നിവരോടുള്ള നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം ദൈവത്തിൽനിന്നു നിങ്ങളെ അകറ്റിക്കളയുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ ഹിതം ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളെ സ്നേഹിക്കാൻ ആളുകൾ തയ്യാറാവുന്നതു നാം മിക്കപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്. “നമ്മുടെ ഇന്നാ

എല്ലാ അടുപ്പങ്ങളും യേശുകർത്താവിനാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. അങ്ങനെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതല്ലെങ്കിൽ അതു ഒരുനാൾ കുഴപ്പം കൊണ്ടുവരും.

രെയും ഇന്നാരെയും ഉപേക്ഷിക്കാനോ, മാറ്റിനിർത്താനോ, മുറിപ്പെടുത്താനോ എങ്ങനെ കഴിയും!” എന്നാണ് അവർ ചിന്തിക്കുന്നത്. അതേസമയം ദൈവഹിതത്തിന് എതിരായി പ്രവർത്തിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കാൻ അവർക്കു തെല്ലും മടിയില്ല!

സ്വർഗ്ഗീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ ലോത്തിനു ഒരു താത്പര്യവുമില്ലായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തം. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ഇഷ്ടമുള്ള ദേശം തിരഞ്ഞെടുക്കാമെന്ന് അബ്രഹാം പറഞ്ഞപ്പോൾ ലോത്ത് സോദാം ഗോമോറയിൽ നിന്ന് അകലെയല്ലാതെ ഒരു ദേശം തിരഞ്ഞെടുത്തത് (10-ാം വാക്യം). ലോത്ത് അവിടെ നിന്നു ക്രമേണ കൂടാരം സോദാമിലേക്കു മാറ്റി അടിക്കുകയായിരുന്നു. സോദാമിന്റെയും ഗോമോറയുടേയും അന്നത്തെ അവസ്ഥ ലോത്തിന് അറിയാമായിരുന്നു. അതൊരു രഹസ്യമായിരുന്നില്ല. ഈ നഗരങ്ങൾ ലജ്ജാകരമായ തിന്മയുടെ കേന്ദ്രം എന്ന നിലയിൽ കൂപ്രസിദ്ധമായിരുന്നു.

“നീ വലത്തോട്ടെങ്കിൽ ഞാൻ ഇടത്തോട്ട് നീ ഇടത്തോട്ടെങ്കിൽ ഞാൻ വലത്തോട്ട്” എന്നാണ് അബ്രഹാം ലോത്തിനോട് പറഞ്ഞത്. ലോത്താക്കട്ടെ സോദാം ഗോമോറയിൽനിന്ന് ഏറെയൊന്നും അകലെയല്ലാത്ത ഒരു

സ്ഥലമാണു തിരഞ്ഞെടുത്തത്. സ്ഥലത്തിന്റെ ഫലഭൂയിഷ്ഠതയാണ് ലോത്തിനെ അവിടേക്ക് ആകർഷിച്ചത്. “ഞാൻ സോദാം ഗോമോറയ്ക്കുള്ളിലല്ല, ഞാൻ അതിന്റെ പുറത്തുതാമസിക്കാനാണു പോകുന്നത്” എന്നിങ്ങനെ യായിരിക്കാം ലോത്തു വിചാരിച്ചത്. പക്ഷേ 19-ാം അധ്യായം ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ വന്നപ്പോഴേക്കും ലോത്തു സോദാമിനുള്ളിലായി. ആ കാലങ്ങളിൽ നഗരത്തിലെ മുപ്പന്മാർ നഗരവാതിൽക്കൽ ന്യായവിസ്താരത്തിനായി വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മുപ്പനായി ലോത്ത് വളരെ വേഗത്തിൽ നിയമിതനായി. സോദാം ഗോമോറയിലെ ആളുകൾ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ തനിക്ക് എന്തെങ്കിലും നന്മ ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്ന ചിന്തയിലാകാം ലോത്ത് ആ നിയമനം സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം സോദാമിലേക്കു വന്നത് ആടുമാടുകളോടും ജംഗമസ്വത്തുക്കളോടും കൂടെയാണ്. കാരണം ഉൽപത്തി 13:5-ൽ നാം കാണുന്നത് ലോത്തു മഹാസമ്പന്നനാണെന്നാണ്. സോദാം എന്ന ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ പ്രദേശം ലോത്തിനെ കൂടുതൽ സമ്പന്നനാക്കിയിരിക്കണം. ഈ സാമ്പത്തിക സമൃദ്ധിമൂലമാകാം സോദാമ്യർ ലോത്തിനെ നഗരത്തിലെ മുപ്പന്മാരിലൊരാളാക്കിയത്. ലോത്തിന്റെ ഹൃദയനില ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം തികെച്ചും വ്യക്തമാണ്. അവൻ ജനപ്രീതി ആഗ്രഹിച്ചു. അവൻ സമ്പന്നനായപ്പോൾ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള താത്പര്യം അവനിൽ വർദ്ധിച്ചു. ഇതുപോലെ പല വിശ്വാസികളും ഇന്നു പേരിനും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കുമായി വാഞ്ചരിക്കുന്നവരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ സഭകളിൽ നേതാക്കളാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ആത്മീയതാത്പര്യം കൊണ്ടല്ല മറിച്ച് തങ്ങൾക്ക് ഒരു പേരുണ്ടാകാനാണ്! ദയവായി ഈ മുന്നറിയിപ്പു

സ്വീകരിക്കുക: ലോകത്തിന്റെ സമൃദ്ധി നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ദൈവം തന്റെ സമയത്ത് നമുക്കു നൽകുന്നത് ലോകത്തിന്റെ സമൃദ്ധിയെക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമമായതാണ്!

കൽദയരുടെ ഊരു വിട്ട് പോരുമ്പോൾ അബ്രഹാം ഒരു വലിയ ത്യാഗം അനുഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അബ്രഹാമിന് വേണ്ട നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ ദൈവത്തിനു പദ്ധതിയുണ്ടായിരുന്നു. കൂടുതൽ കന്നുകാലികളും ധനവും സമ്പാദിക്കുന്നതിന് അബ്രഹാമിനു സോദോം ഗോമോറയിലേക്കു പോകേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം തന്റെ തായ രീതിയിൽ അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടതു നൽകാൻ ദൈവത്തിനു സ്വന്തമായ വഴികളുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നമ്മൾ വിശ്വാസികൾ കൂടുതൽ പണമോ സാമ്പത്തികസൗകര്യങ്ങളോ ലഭിക്കാൻ ലോകത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കരുത്. നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളതു നൽകാൻ ദൈവത്തിനു തന്റേതായ പദ്ധതികളുണ്ട്.

ലോത്ത് പിരിഞ്ഞുപോയശേഷം ദൈവം വീണ്ടും അബ്രഹാമിന് പ്രത്യക്ഷനായതായി 14-ാം വാക്യം പറയുന്നു. ലോത്തിൽ നിന്നു വേർപെട്ട് ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചപ്പോൾ ദൈവം വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അബ്രഹാമിനു കൊടുക്കുന്നു. "നീ തലപൊക്കി വടക്കോട്ടും തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും നോക്കുക. നീ കാണുന്ന സ്ഥലമൊക്കെയും ഞാൻ നിനക്കും നിന്റെ സന്തതിപരമ്പരകൾക്കും അവകാശമായി നൽകും" എന്നാണ് ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തത്. അബ്രഹാമിനും സന്തതി പരമ്പരകൾക്കും ഏതുതരത്തിലുള്ള അവകാശമാണു നൽകാൻ പോകുന്നതെന്നു ദൈവം അബ്രഹാമിനെ പിന്നെയും കാണിക്കുകയായിരുന്നു.

പല വിശ്വാസികളും ഇന്നു പേരിനും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കുമായി വാഞ്ചിക്കുന്നവരാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ സകേളിത് നേതാക്കളാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ആത്മീയതാപര്യം കൊണ്ടല്ല മറിച്ച് തങ്ങൾക്ക് ഒരു പേരൂണ്ടാക്കാനാണ്!

നമ്മുടെ ആത്മീയ അവകാശത്തെയും പിതൃസ്വത്തിനെയും പറ്റി നാം പലവട്ടം കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതെന്താണെന്നു പലർക്കും അറിയില്ല. ഉൽപത്തി 28:13-15,20 എന്നീ വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന യാക്കോബിനെപ്പോലെയാണ് അവർ. ദൈവം അനേകം കാര്യങ്ങൾ യാക്കോബിനോട് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും 20-ാം വാക്യത്തിൽ യാക്കോബ് ഭൗതികാവശ്യങ്ങളെയും സ്വന്തസുരക്ഷിതത്വത്തെയും കുറിച്ചുമാത്രമാണു ചിന്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവനു സങ്കല്പിക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതിന് അപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് ദൈവം അവനു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ വികസ്വരമായാൽ മാത്രമേ നമുക്കു ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ദൈവം അബ്രഹാമിനോട് തല ഉയർത്തി നാലു ദിക്കുകളിലേക്കും നോക്കുവാനും ദേശത്തിനു നെടുകയും കുറുകെയും സഞ്ചരിച്ച് വിശ്വാസത്താൽ ആ പിതൃഭൂമി അവകാശമാക്കാനുമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

നമ്മെ സംബന്ധിച്ചും നമ്മുടെ ആത്മീയദൃഷ്ടികൾ വികസിച്ചാൽ മാത്രമേ ദൈവം നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള ആത്മീയസ്വത്ത് അളക്കുവാനും തിരിച്ചറിയുവാനും നമുക്കുകഴിയൂ. വലിയ ഒരു ആത്മീയ കാഴ്ചപ്പാട് ലഭിക്കുവാൻ **(ശേഷം പേജ് 30 ൽ)**

അനുഭവം **ഒരു ജീവിതഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനം; മറ്റൊന്നിന്റെ ആരംഭവും**

സാക് പുനൻ

അപ്പൊസ്തലന്മാരെ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന സാക്ഷികളാക്കിത്തീർത്ത് അതിലൂടെ എല്ലായിടത്തും സുവിശേഷസന്ദേശം എത്തിക്കുവാൻ മുഖാന്തരമായത് പെന്തക്കോസ്തനാളിൽ അവർ പ്രാപിച്ച അതിശക്തമായ ആത്മ

സ്നാനമായിരുന്നു. അത്തരം ഒരനുഭവം അവർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് ക്രിസ്ത്യാനിത്വം ഭൂമുഖത്ത് അവശേഷിക്കയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഇന്ന് ഏറ്റവുമധികം വിവാദകരമായ, അനുകരിക്കപ്പെടുന്ന കാര്യമായി പരിശുദ്ധാത്മസ്നാനത്തെ സാത്താൻ ക്രൈസ്തവഗോളത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്തതിൽ അത്ഭുതം തോന്നേണ്ട കാര്യമില്ല.

1975 ന്റെ ആദ്യത്തെ ആറുമാസക്കാലം ഞാൻ ബാംഗ്ലൂരിലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റസഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ സ്നാനത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ ആ സഭയിൽ പലരും അസ്വസ്ഥരായി. ആ സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിന് നിരക്കാത്തതായിരുന്നു ഇത്തരം പ്രസംഗങ്ങൾ എന്നതായിരുന്നു അവർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കിയത്. യേശുവും,

അവിടുത്തെ അപ്പോസ്തലന്മാരും പ്രസംഗിച്ച ഇടങ്ങളിലെല്ലാം അവർക്ക് പാരമ്പര്യമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. (മർക്കോസ് 7:13).

1975 ജൂലായ് മാസം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ചില മീറ്റിംഗുകൾക്കായി എനിക്ക് ക്ഷണം ലഭി

ക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ അവിടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഒരു ദിവസം അതിരാവിലെ വളരെ വ്യക്തമായി കർത്താവ് എന്നോട് ചിലകാര്യങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇന്നുവരെ ഇത്രവ്യക്തമായി ദൈവശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. കർത്താവ് പറഞ്ഞ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യം അന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. എന്നാൽ 30 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ എന്റെ ജീവിതത്തിലെയും ശുശ്രൂഷയിലെയും ഒരു പുതിയ ഘട്ടത്തിന്റെ തുടക്കത്തിനായി അവിടുന്ന് എന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും തയ്യാറാക്കുകയുമായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ബാംഗ്ലൂരിൽ മടങ്ങിയെത്തിയാലുടൻ ആ ഘട്ടത്തിലേക്ക് ഞാൻ തള്ളിവിടപ്പെടുമെന്ന് എനിക്ക് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും വിചാരമില്ലായിരുന്നു.

ഭാവിയിൽ നാം പ്രതിസന്ധികളിലൂടെ യാത്രചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്ന് കണ്ട് എത്ര അത്ഭുതകരമായി കർത്താവ് നമ്മെ കാലേകൂട്ടി ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു!

ഞാൻ ഭവനത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ എന്റെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ബാപ്റ്റിസ്റ്റ്സഭയിൽ ധാരാളം കുശുകുശുപ്പുകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ കണ്ടെത്തി. ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ ദൈവമല്ല, സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമത്രേ എന്ന് ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഞാൻ സമാധാനമാർഗ്ഗം അന്വേഷിച്ചു. സഭയിലെ ശുശ്രൂഷക്കര വിളിച്ചുകൂട്ടി ഞാൻ അവരോട് പറയുകയുണ്ടായി, സഭയിൽ പരിശുദ്ധാത്മസ്ഥനാണെന്ന് ചൊല്ലി കലക്കമോ പിളർപ്പോ ഉണ്ടാക്കാൻ എനിക്ക് യാതൊരു താല്പര്യവുമില്ലെന്ന്. ഞാൻ സഭാശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു പിൻമാറണം എന്ന് അവർ താല്പര്യപ്പെടുന്നെങ്കിൽ നിശ്ശബ്ദനായി യാത്രപരയാം എന്ന് ഞാൻ അറിയിച്ചു. ഉടൻ തന്നെ സഭ വിട്ടുപോകണം എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അടുത്ത ഞായറാഴ്ച സഭയിൽ ഒരു വിടവാങ്ങൽ സന്ദേശം നൽകാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. ആദ്യം 'സാധ്യമല്ല' എന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിലും അടുത്ത ദിവസം അവർ തീരുമാനത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും എനിക്ക് യാത്രപരയാൻ അനുവാദം തരുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ 1975 ആഗസ്റ്റ് മാസം പതിനേഴാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ഞാൻ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭാംഗങ്ങളോട് യാത്രപറഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള അവസാനത്തെ പ്രസംഗം ചെയ്തു. വാഗ്ദത്തദേശത്തിന്റെ അതിരുകളിൽ എത്തിയ യിസ്രായേൽ ജനത്തെപ്പോലെ നിർണ്ണായകമായ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ മുമ്പിലാണ് അവർ എന്ന് ഞാൻ അവരോട് പറഞ്ഞു. ഒന്നുകിൽ അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിലേക്ക് മുന്നേറാം, അല്ലെങ്കിൽ മതത്തിന്റെ

പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ മരുഭൂമിയിൽ ഉഴന്നു നടക്കാം. ഞാൻ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ച ഉടൻ സഭയിലെ സഹശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന സഹോദരൻ എഴുന്നേറ്റ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “സഹോദരൻ സാക് പുനന്റെ സന്ദേശം സഭ തളളിക്കളഞ്ഞതിനാൽ ഞാൻ എന്റെ സ്ഥാനം രാജിവെച്ച് സഭവിട്ടുപോകാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.”

നാലുമാസം മുമ്പ് പ്രസ്തുത സഭയിൽ പ്രസംഗിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചിരുന്ന ദൈവഭക്തനായ ഒരു സഹോദരൻ അന്ന് പ്രവചനാത്മാവിൽ സഭയോട് പറയുകയുണ്ടായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി എന്നിലൂടെ അവർ കേട്ട സന്ദേശം അവർ തിരസ്കരിച്ചാൽ ദൈവം എന്നേ അവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും നീക്കിക്കളയുമെന്നും ഇൻഡ്യയിലേ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു ജാല ബാംഗ്ലൂരിൽ മറ്റൊരിടത്ത് കത്തിക്കും എന്നും.

എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയുടെയും ഒരു ഘട്ടം അങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. എനിക്കുവേണ്ടി പുതിയ ചിലത് കർത്താവ് ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ആ സമയത്ത് എന്താണ് മുമ്പിലുള്ളത് എന്നറിയാതെ ഞാൻ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. അതുവരെ കർത്താവ് എനിക്ക് പരിശീലനം തന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യത്തിന്റെ-ശിഷ്യന്മാരെ ഒരുക്കിയെടുക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമായ സഭ പണിയുകയും-പ്രവേശന കവാടത്തിലായിരുന്നു അപ്പോൾ ഞാൻ. ആ ശുശ്രൂഷ ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ശക്തമായ എതിർപ്പും പീഡയും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. മറ്റൊരു മേഖലയിലും ഞാൻ ഇത്ര ശക്തമായ എതിർപ്പ് നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. ദൈവം

ഒരിക്കലും നമ്മെ പ്രാപ്തിക്കുമീതെ പരീക്ഷ നേരിടുവാൻ അനുവദിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ദീർഘമായ പതിനാറുവർഷത്തെ തയ്യാറെടുപ്പിനുശേഷം മാത്രം ഈ ഒരു ഘട്ടത്തിലേക്ക് ദൈവം എന്നെ നടത്തിയത്.

ആ ഞായറാഴ്ച ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സഭ വിട്ടപ്പോൾ അടുത്തതായി എന്തുചെയ്യണം എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. വൈകിട്ട് എന്റെ വീട്ടിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി കൂടാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു സഭ തുടങ്ങാനുള്ള യാതൊരു ചിന്തയും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. അന്ന് പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇടദിവസങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും കൂട്ടായ്മയ്ക്കുമായി വീണ്ടും കൂടുവാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. തുടർന്നുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ ഞാൻ ഭാവി കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ദൈവിക ആലോചനയ്ക്കായി ഉപവാസത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചു. അടുത്ത ഞായറാഴ്ചയായപ്പോൾ രണ്ടു കുടുംബങ്ങൾ ഞങ്ങളോടൊത്ത് വീട്ടിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി കൂടിവന്നു. ആഴ്ചയിൽ നാലു തവണ ഞങ്ങൾ കൂട്ടായ്മയ്ക്കായി കൂടിവരികയും ഒഴിവുദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഉപവാസപ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി സമയം വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഉപവാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ആ സമയങ്ങളിൽ ഒരു 'ശിശു' രൂപംകൊള്ളുകയായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാം സഭയുടെ പ്രാദേശികമായ ആവിഷ്കാരമായ ഒരു 'ശരീരം' അവിടെ ഉടലെടുക്കുകയായിരുന്നു.

ആ സമയത്ത് ഒരു പെന്തക്കോസ്തു സഭയുടെ അമ്മേരിക്കക്കാരനായ പാസ്റ്റർ ശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നു വിരമിച്ച് സഭദേശത്തേക്ക് മടങ്ങുമുമ്പ് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭയിലെ പാസ്റ്റർ ആകാൻ തയ്യാറാണോ എന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു സഭാവിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗമായിരി

ക്കാൻ ദൈവം എന്നെക്കുറിച്ച് ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണം നിരസിക്കുവാൻ എനിക്ക് ഒട്ടും ആലോചിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. ബാംഗ്ലൂരിൽ ദൈവിക ജീവന്റെ പുതുവിത്തുപകരാൻ ഒരു പുതിയ തുരുത്തിയാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത്.

അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ അനുദിനം മുമ്പോട്ട് നീങ്ങി. യിസ്രായേൽ മക്കളെ മേഘസ്തംഭം മരുഭൂമിയിൽ നടത്തിയതുപോലെ ആത്മാവ് ഞങ്ങളെ ഓരോ ദിവസവും നടത്തി. ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വലിയ ആവേശമായിരുന്നു. തെറ്റുകൾ വരുത്തുകയും അവയിൽ നിന്നു പഠിക്കുകയും ചെയ്ത നിരവധി സന്ദർഭങ്ങൾ. ആത്മാവിന്റെ വരങ്ങൾ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാൽ ഞങ്ങൾക്ക് ആർക്കും തന്നെ പെന്തക്കോസ്തു പശ്ചാത്തലം ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിലും ഞങ്ങൾക്ക് ഉപദേശം ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പ്രവചനം, അന്യഭാഷാഭാഷണം, ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം, അത്ഭുതരോഗശാന്തി തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെല്ലാം പരീക്ഷണ നിരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയായിരുന്നു. സാവധാനത്തിൽ വീട്ടിലെ കുടിവരവിന്റെ വലിപ്പംകൂടി, ആദ്യം ഇരുപതുപേർ, താമസിയാതെ മൂപ്പതുപേർ. കുടിവന്നചിലർ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവരായിരുന്നപ്പോൾ മറ്റുചിലർ സാമ്പത്തികസഹായത്തിനായി മാത്രം വരുന്നവരായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് കാര്യമായ വിവേചനം ഇല്ലായിരുന്നതിനാൽ പലതവണ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ തെറ്റുകളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുകയായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ ആരും തന്നെ തികഞ്ഞവരായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് മുന്നേറുവാൻ ഞങ്ങൾ ഹൃദയംഗമായി നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നു. അതായിരുന്നു ജീവിതത്തിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടം...

(തുടരും) ○

റേവൻഹിൽ: യഥാർത്ഥ സുവിശേഷത്തിനായി 'ഒറ്റയാൾപോരാട്ടം'

മാത്യു ജോർജ്ജ്

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ യോർക്ക് ഷെയറി ലുള്ള ലീഡ്സ് പട്ടണത്തിൽ 1907 ലാണ് ലിയൊനാർഡ് റേവൻഹിൽ പിറന്നത്. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ക്രിസ്തുമതശുശ്രൂഷയിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ പുതുസൃഷ്ടിയായിത്തീർന്ന ലിയൊനാർഡ് പ്രസിദ്ധമായ ക്ലിഫ് കോളജിൽ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പരിശീലനം നേടി. വിവിധ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷകളിൽ സുവിശേഷീകരണത്തിലാണ് ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ ദൈവം വിളിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് വേഗത്തിൽ വ്യക്തമായതിനാൽ സുവിശേഷകന്റെ ദൗത്യം എരിവോടും ശക്തിയോടും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. കാലക്രമത്തിൽ റേവൻഹിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രഗൽഭനായ സുവിശേഷകനായി അറിയപ്പെട്ടു. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം നടക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹായോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കാൻ എത്തുന്ന ജനാവലി വലിയ ഗതാഗതക്കുരുക്കുകൾ സൃഷ്ടിക്കുമായിരുന്നു. റേവൻഹിൽന്റെ സുവിശേഷയോഗങ്ങളിലൂടെ അനേകായിരം ആത്മാക്കൾ രക്ഷകനെ കണ്ടെത്തി ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല

നല്ലൊരു സംഖ്യ ക്രിസ്തീയ ശുശ്രൂഷയിലേക്കും ലോക സുവിശേഷീകരണത്തിലേക്കും നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ലിയൊനാർഡ് റേവൻഹിൽ അടുത്ത തിരുനവർ ഒരു വിശേഷ ദൗത്യത്തിനായി ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരുവനെയാണ് കാണുക. ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ താവളത്തിൽ എത്തിരിപ്പുവാനും കള്ളപ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് ജനത്തിന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുവാനും ദൈവം നിയോഗിച്ച മനുഷ്യൻ.

ഇന്നത്തെ പല സുവിശേഷകരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ലിയൊനാർഡ് റേവൻഹിൽന്റെ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്തിലൂടെ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവർ നില നിൽക്കുന്ന ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളായിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രധാന കാരണം വെള്ളം ചേർക്കാതെ നിർമ്മലസുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ്.

ജീവചരിത്രം

ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയിൽ വഴികാട്ടിയും ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനുമായിരുന്ന എ.ഡബ്ല്യു.ടോസർ റേവൻഹിൽ നേപ്പറ്റിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: "ലിയൊനാർഡ് റേവൻഹിൽനെ അടുത്തറിയുന്നവർ, ദൈവസഭയുടെ സാധാരണ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാനല്ല മറിച്ച് ഒരു വിശേഷ ദൗത്യത്തിനായി ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ഒരുവനെയാണ് കാണുക. ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ താവളത്തിൽ എത്തിരിപ്പുവാനും കള്ളപ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് ജനത്തിന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുവാനും ദൈവം നിയോഗിച്ച മനുഷ്യൻ."

1939 ൽ ലിയൊനാർഡ് തന്റെ 32-ാം വയസ്സിൽ മാർത്ത എന്ന ഐറിഷ് വനിതയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ഒരു നഴ്സ് ആയിരുന്ന മാർത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷയത്നങ്ങളിൽ നല്ലൊരു സഹായിയായിരുന്നു. ഈ ദമ്പതിമാർക്ക് പോൾ, ഡേവിഡ്, ഫിലിപ്പ് എന്ന മൂന്ന് പുത്രന്മാരെ ദൈവം നൽകി. പോളും, ഡേവിഡും പിതാവിനെപ്പോലെ സുവിശേഷകരായി പ്രശോഭിക്കുമ്പോൾ ഫിലിപ്പ് ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി ദൈവരാജ്യത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ലിയൊനാർഡും കുടുംബവും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. ബെഥനി ഹൗസ് എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണ ശാലയോട് സഹകരിച്ചാണ് ആദ്യ വർഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചത്. 1980 കളിൽ ആ കുടുംബം ടെക്സാസ് സംസ്ഥാനത്തുള്ള ലിൻഡേൽ പട്ടണത്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. അവർ താമസിച്ചിരുന്നത് കീത് ഗ്രീൻ എന്ന ദൈവ

റേവൻഹിൽ: ശക്തമായ തുലിക, മുർച്ചയുള്ള വാക്കുകൾ

ദാസൻ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്ന 'അന്ത്യ കാല ശുശ്രൂഷകൾ' എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിനടുത്തായിരുന്നു. കീത് ഗ്രീനിന്റെ ഒരു ആത്മീയ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്ന റേവൻഹിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബൈബിൾ കോളജിൽ ദൈവവചനം കുറേക്കാലം പഠിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ജീവിതത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള ദീർഘവർഷങ്ങൾ ലിൻഡേൽ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് റേവൻഹിൽ ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലേക്ക് സുവിശേഷദൗത്യവുമായി സഞ്ചരിച്ചത്.

"ഉണർവ് എന്തുകൊണ്ട് താമസിക്കുന്നു?" എന്ന റേവൻഹിൽന്റെ ഗ്രന്ഥം (ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ ഇതേ പേരുള്ള ലേഖനം കഴിഞ്ഞ ലക്കം ജീവമൊഴിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു) ലോകവ്യാപകമായി വിവിധ ഭാഷകളിൽ ലക്ഷക്കണക്കിന് പ്രതികൾ വില്ക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. 1959 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആത്മീയ ഉണർവിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥം ആഴമായ ആത്മീയ ജീവിതത്തിനായി ആയിരങ്ങളെ ഇന്നും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ട് കണ്ട ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ ഒരുവനായിരുന്നു ഈ

ജീവചരിത്രം

ആഴമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ആത്മീക സുഭാഷിതങ്ങൾ അനായാസേന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് നൽകാനുള്ള അസാധാരണ കഴിവ് റേവൻഹില്ലിനുണ്ടായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ദൈവജനത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സജീവമായി ഈ ദൈവഭൃത്യൻ നിലകൊള്ളുന്നത് ഇത്തരം സുഭാഷിതങ്ങളിലൂടെയാണ്

ദൈവഭൃത്യൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തമായ തുലികയിൽ നിന്നും പിറന്ന വാക്കുകൾ കപടഭക്തരെയും അഭിനേതാക്കളെയും മുറിവേൽപ്പിച്ചതിൽ അത്ഭുതമില്ല. “അവർ കർത്താവിനെ അപമാനിക്കുകയും അവിടുത്തെ സഭയെ മുറിവേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ എന്റെ വാൾ എന്റെ കൈയിൽ ഉറങ്ങുന്നതെങ്ങനെ?” എന്നാണ് ഒരിക്കൽ റേവൻഹിൽ ചോദിച്ചത്.

എൺപത്തിയേഴ് വർഷം ജീവിച്ച റേവൻഹിൽ ഒടുവിലത്തെ ചില വർഷങ്ങൾ ശാരീരികമായി ബലഹീനനായിരുന്നെങ്കിലും കർമ്മനിരതനായിരുന്നു. 1989 ൽ അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി കണ്ട ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ 82 വയസ്സും വെള്ളി തലമുടിയുമുള്ളതികച്ചും ക്ഷീണിതനായ ഒരാളെയാണ് കണ്ടത്. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഒരാളെ ദൈവത്തിന് ഇനിയും ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന സന്ദേഹം ആർക്കും തോന്നിയാൽ അത്ഭുതമില്ല. സാവധാനത്തിൽ വേച്ചുവേച്ചു നടന്നിരുന്ന വന്യവയോധികനായ ആ ദൈവഭൃത്യനെ ഇരിക്കാനും എഴുന്നേൽക്കാനും മറ്റുള്ളവർ സഹായിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.

ജീവചരിത്രം

ജനുവരി

എന്നാൽ അദ്ദേഹം സംസാരിക്കാൻ വായ് തുറക്കുമ്പോൾ പ്രാരംഭ സന്ദേഹത്തിന് അറുതിവന്നിരിക്കും! 82-ാം വയസ്സിലും ലിയോനാർഡ് റേവൻഹിൽ ഉറച്ച ബോധ്യത്തോടും ആത്മാവിന്റെ തീയോടും കൂടി സംസാരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ കേൾവിക്കാരന്റെ പ്രാണനിലൂടെ തുളച്ചുകയറുന്ന അനുഭവമുണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ഒടുവിലത്തെ ചില വർഷങ്ങളിൽ ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ നടക്കുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനായോഗം നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ക്രമേണ ആ സമ്മേളനങ്ങൾ മാസത്തിൽ ഒന്നായിച്ചുരുങ്ങി. സഭാശുശ്രൂഷകന്മാരും സുവിശേഷകന്മാരുമായിരുന്നു പ്രധാനമായും ഈ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നത്. ഇവരിൽ ചിലർ നാലു മണിക്കൂർ യാത്ര ചെയ്തായിരുന്നു ഈ ദൈവഭൃത്യന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ശ്രവിക്കുവാൻ എത്തിയിരുന്നത്. ഈ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നവർ ആഴമായി ദൈവാത്മാവിനാൽ വെല്ലുവിളിക്കപ്പെടാതെ ഒരിക്കലും മടങ്ങിയിരുന്നില്ല. 1994 ൽ ഒടുവിലായിരുന്നു റേവൻ ഹില്ലിന്റെ അന്ത്യം.

ആഴമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ആത്മീകസുഭാഷിതങ്ങൾ അനായാസേന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് നൽകാനുള്ള അസാധാരണകഴിവ് റേവൻഹില്ലിനുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തേക്കുറിച്ചും, സഭയേക്കുറിച്ചും, ലോകത്തെപ്പറ്റിയും ഒക്കെയുള്ള ഹ്രസ്വമായ കണ്ടെത്തലുകളായിരുന്നു അവ. വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ദൈവജനത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇപ്പോഴും ജീവനുള്ളവനായി ഈ ദൈവഭൃത്യൻ നിലകൊള്ളുന്നത് ഇത്തരം സുഭാഷിതങ്ങളിലൂടെയാണ്!.

○

‘റേവൻഹിൽ: അസാധാരണ പ്രവൃത്തിക്കായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ’

(ലിയോനാർഡ് റേവൻഹില്ലിന്റെ ‘എന്തുകൊണ്ട് ഉണർവ്വു വൈകുന്നു?’

എന്ന പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന് എഴുതിയ മുഖവുര)

എ.ഡബ്ല്യു. ടോസർ

എവിടെയെങ്കിലും യന്ത്രത്തകരാറുണ്ടെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഉണ്ടാകണം. വലിയവ്യവസായകമ്പനികൾക്കുണ്ട്. യന്ത്രങ്ങൾക്ക് എവിടെയെങ്കിലും കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഈ വിദഗ്ദ്ധർ പ്രവർത്തന നിരതരാകും. കേടുപാടുകൾ പോകും. യന്ത്രങ്ങൾ വീണ്ടും ചലിച്ചു തുടങ്ങും.

എല്ലാം ഭംഗിയായി പ്രവർക്കുമ്പോൾ ഈ വിദഗ്ദ്ധർക്ക് ഒരു പണിയുമില്ല. കുഴപ്പം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് അതു കണ്ടെത്തി പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യമാണ് ഇവരുടെ കൈമുതൽ.

ദൈവരാജ്യത്തിലും കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമല്ല. എവിടെയെങ്കിലും ധാർമികതയിൽ ‘ബ്രേക്ഡൗൺ’ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, രാജ്യത്തിന്റേയോ സഭയുടെയോ ആത്മീയാരോഗ്യം അധഃപതിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ‘സ്പെഷ്യലിസ്റ്റുകൾ’ ദൈവത്തിനും ഉണ്ട്. അത്തരക്കാരാണ് ഏലിയാവ്, യിരെമ്യാവ്, മലാഖി തുടങ്ങിയവർ. ഇവർ ചരിത്രത്തിന്റെ നിർണായക ദശാസന്ധികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ദൈവത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും പേരിൽ തിരുത്തുകയും തർജ്ജമനം ചെയ്യുകയും പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

യിസ്രായേലിന്റെയോ സഭയുടെയോ ആത്മീയജീവിതം സാധാരണനിലയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ആയിരക്കണ

ക്കിന് പതിനായിരക്കണക്കിന് ഇടയന്മാരും, ശുശ്രൂഷകരും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും നിശ്ശബ്ദം നിസ്തന്ദ്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടാവും. പക്ഷേ സത്യത്തിന്റെ വഴിയിൽ നിന്നു എപ്പോഴെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ജനം വഴിതെറ്റിപ്പോകട്ടെ, അപ്പോൾ കാണാം ഈ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പൊടുന്നനെ എവിടെ നിന്നോ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. കുഴപ്പങ്ങളെ ഒരു ആറാം ഇന്ദ്രിയം കൊണ്ടു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കർത്താവിന്റെയും യിസ്രായേലിന്റെയും സഹായത്തിന് അവർ എത്തുകയായി.

ഇത്തരം ഒരുവൻ ഖണ്ഡിതക്കാരനും, മൗലികതയുള്ളവനും ചില സമയത്തു ആക്രമണകാരിയും (വാക്കുകളിൽ) ആയിരിക്കും. ഈയാളുകളുടെ പ്രകടനം വീക്ഷിക്കാൻ ജിജ്ഞാസയോടെ എത്തുന്ന ആൾക്കൂട്ടം ഇയാളെ തീവ്രവാദി, മൗലികവാദി, നിഷേധി എന്നെല്ലാം മുദ്രകുത്തിയെന്നു വരാം. ഒരർത്ഥത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ഈയാൾ ഒരേ ഒരു കാര്യത്തിൽ മനസ്സുറപ്പിച്ചവനും, തീക്ഷ്ണതയുള്ളവനും, നിർഭയനുമാണ്. കാരണം ആ സാഹചര്യം ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അയാൾ ചിലരെ സ്തബ്ധരാക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു, കുറേപ്പേരെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. പക്ഷേ തന്നെ ആരാണ് വിളിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും എന്തിനാണ് അയച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും അയാൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. അടിയന്തരാവസ്ഥയിലാണ് അയാളുടെ ശുശ്രൂഷ പ്രവർത്തന സജ്ജമാകുന്നത്.

ജീവചരിത്രം

ജനുവരി

അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നതും.

ഇത്തരം ആളുകളോട് സത്യത്തിൽ സഭ ആഴത്തിൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിചിത്രമായ കാര്യം ഇവർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സഭ ഇവരോടുള്ള കടം കൊടുത്തു തീർക്കുന്നില്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ അടുത്തതലമുറവരുമ്പോൾ അവർ ഇവരുടെ പ്രതിമ പണിയുകയും ജീവചരിത്രം എഴുതുകയും ചെയ്യും-മുൻതലമുറയുടെ അവഗണനയ്ക്ക് ഒരു നഷ്ടപരിഹാരം എന്നവിധം.

ലിയോനാർഡ് റേവൻഹില്ലിനെ അറിയുന്നവർ ഈ നിലയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധപണിക്കാരനായി അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയും. സഭയുടെ ദൈനംദിന പരിപാടികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരുവനല്ല അദ്ദേഹം. ബാലിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ അവരുടെ പർവ്വതത്തിൽത്തന്നെ ചെന്നു കൈകാര്യം ചെയ്യുക, ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത പുരോഹിതനെ അൾത്താരയിൽ ചെന്നു നാണിപ്പിക്കുക, വ്യാജപ്രവാചകന്മാരെ നേരിടുക, വ്യാജപ്രവാചകനാൽ വഴിതെറ്റിയ ജനത്തിനു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക തുടങ്ങിയ അസാധാരണ പ്രവൃത്തികൾക്കായി ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനാണ് അദ്ദേഹം.

ഇത്തരം ഒരു മനുഷ്യനെ കൊണ്ടുനടക്കുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. പ്രഫഷനൽ സുവിശേഷകൻ മീറ്റിംഗ് തീർന്ന ഉടനെ ആഡംബര റസ്റ്റോറന്റിൽ ആരാധകരോടൊപ്പം വിരുന്നു കഴിച്ചും തമാശപൊട്ടിച്ചും ഇരിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ഒരു വൻ-അവൻ ഒരു ടാപ്പ് അടയ്ക്കുന്ന ലാഘവത്തോടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭാരം ഓഫ് ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല-ഒരു ശല്യക്കാരനും വല്ലായ്മ ഉണ്ടാക്കുന്നവനുമാണ്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എപ്പോഴും എല്ലായിടത്തും ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായി

ശ്രദ്ധയില്ലാത്ത പുരോഹിതനെ അൾത്താരയിൽ ചെന്നു നാണിപ്പിക്കുക, വ്യാജപ്രവാചകനാൽ വഴിതെറ്റിയ ജനത്തിനു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക തുടങ്ങിയ അസാധാരണ പ്രവൃത്തികൾക്കായി ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനാണ് ലിയോനാർഡ് റേവൻഹിൽ

രിക്കണമെന്നാണ് അവന്റെ നിർബന്ധം. ഇതും അവനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്നു. ലിയോനാർഡ് റേവൻഹില്ലിനോട് ആർക്കും നിഷ്പക്ഷത പുലർത്താൻ കഴിയുകയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയക്കാർ കൃത്യമായും രണ്ടുവിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നു. എല്ലാവരിലും ഉപരിയായി അദ്ദേഹത്തെ വിലമതിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഒരു വിഭാഗം. തികഞ്ഞ ക്രോധത്തോടെ അദ്ദേഹത്തെ വെറുക്കുന്നവരാണ് മറ്റേ വിഭാഗം. ഈ മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ ഈ കാര്യം ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയാണ്. ഇതിന്റെ വായനക്കാരൻ ഒന്നുകിൽ വായനയ്ക്കിടയിൽ ഇത് അടച്ചുവെച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഒരിടം തേടും. അല്ലെങ്കിൽ ഇതു ദേഷ്യത്തോടെ വലിച്ചെറിയും.

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും, എല്ലാ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾപോലും, ഉയരത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ശബ്ദം ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. പക്ഷേ ഇത് അങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഇത് അങ്ങനെ യായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതിന്റെ രചയിതാവ് അങ്ങനെയാണുള്ളതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ആവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്..

ദൈവം, സഭ, ലോകം

ലിയോനാർഡ് റേവൻഹിൽ

പ്രസിദ്ധി കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സുവിശേഷകൻ നിങ്ങളുടെ വികാരങ്ങളെ സ്പർശിക്കുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ പ്രവാചകൻ നിങ്ങളുടെ മനഃസാക്ഷിയേയും. യേശു സഭയോട് സംസാരിച്ച അവസാന വാക്കുകൾ (വെളിപ്പാട്) 'അനുതപിക്കുക' എന്നായിരുന്നു.

യഥാർത്ഥ ഇടയൻ വഴിച്ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയല്ല, പ്രത്യുത വഴികാട്ടിയായി മുമ്പേ നടക്കുന്നു.

തീപിടിത്തത്തിന് പരസ്യം ആവശ്യമില്ല. അല്ലാതെ തന്നെ ആളുകൾ ഓടിക്കൂടുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഭ ദൈവാത്മാവിനാൽ കത്തുന്നതാണെങ്കിൽ ചുറ്റുമുള്ള സമൂഹം അതറിയും! നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം തോക്കിൻകുഴൽപോലെ നേരെയുള്ളതായിരിക്കാം. അതുപോലെ പൊള്ളയാകാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയത്രേ. ഈ അഗ്നി നിഗളം, ദുർമോഹം, ഭൗതികത മറ്റ് പാപങ്ങൾ ഇവയെയൊക്കെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും.

രണ്ടുതരം മനുഷ്യരേയുള്ളൂ; പാപത്തിൽ മരിച്ചവരും, പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചവരും.

ചില സ്ത്രീകൾ സഭായോഗങ്ങൾക്കായി മുപ്പതു മിനിട്ട് ബാഹ്യമായി ഒരുങ്ങുന്നു. അത്രയും സമയം എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥനയിലും ധ്യാനത്തിലും ആന്തരികമായി ഒരുങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ സഭയുടെ അവസ്ഥ എന്തായേനെ?

പകുത വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉണ്ടാ

കയില്ല; അനുസരണത്തിലൂടെ മാത്രമേ അവിടെയെത്തൂ.

ക്രിസ്തുമാത്രം നമുക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ ക്രിസ്തു മാത്രം മതി എന്നു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമുള്ളൂ.

യേശുവിനു ലഭിച്ചതിനേക്കാൾ മെച്ചമായ സ്വീകരണം നാം ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്തിന്? ഇന്നത്തെ ക്രിസ്തീയസഭ ഉൽപ്രാപണം പ്രാപിക്കാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുകയാണ്. ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉൽപ്രാപണം ആണെന്നു മാത്രം!

സാക്ഷ്യങ്ങൾ അത്ഭുതകരമായിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും നമ്മുടെ അത്ഭുതകരമായ സാക്ഷ്യങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടുപോകുന്നില്ല.

ജീവിതത്തിലെ എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം പിശാചിന്റെ നോട്ടപ്പുള്ളിയായിരിക്കുക എന്നതാണ്.

പുസ്തകവായനയിലൂടെ ക്രിസ്തീയ സ്വഭാവം ഉളവാകുകയില്ല. പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ അത് കൈവരൂ.

നമുക്ക് ഒരു പകരക്കാരനെക്കൊണ്ട് ദൈവത്തെ സേവിക്കാൻ കഴിയില്ല.

നമുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കായി ദൈവം നമ്മെ ശക്തീകരിക്കണമെങ്കിൽ നമുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിനായി ആദ്യം ചെയ്യണം.

ടെലിവിഷൻ പരിപാടി കാണാതിരിക്കാൻ ടി.വി നിർത്തുവാൻ ശക്തിയി

ല്ലാത്ത ഒരാൾ, സാത്താന്റെ കോട്ടകളെ തകർക്കുന്നതെങ്ങനെ?

സന്തോഷം അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ ആത്മനിറവുള്ളവനായിരുന്നു എന്ന് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കും. എന്നാൽ കല്ലേറുകൊണ്ട് മരിക്കുമ്പോഴും അവൻ അതുപോലെ ആത്മനിറവിലായിരുന്നു!

ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ലോകത്തിൽ ഉപദ്രവം നേരിടേണ്ടി വരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്തോ തകരാറുണ്ട്!

ഇന്നത്തെ സഭയ്ക്ക് എന്തുവിലകൊടുത്തും അംഗസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള തരയെപ്പറ്റി: “സമിതിവിവരക്കണക്കിനായി സഭ ഒരു വലിയ വിലയാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.”

ദൈവം കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ സുവിശേഷീകരണത്തിനുള്ള ഏത് മാർഗ്ഗവും

ഫലപ്രദമാകും.

നിങ്ങളുടെ ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങൾ എല്ലാം ശരിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ, അതിൽ ദൈവസാന്നിധ്യം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

ഇന്ന് ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകർ പ്രസംഗിക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ യേശുപ്രസംഗിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവിടുത്തെ ഒരിക്കലും ക്രൂശിക്കയില്ലായിരുന്നു.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തബലിയെപ്പറ്റി ധാരാളം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ആ ബലികൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കാത്തവനായി ജീവിക്കാൻ കഴിയും.

സഭമുഴുവൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും നാം ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കാതിക്കാൻ അത് ഒരു കാരണമല്ല.

O

ബൈബിൾ വായനാസഹായി

(ബൈബിൾ മുഴുവനും ഒരു വർഷംകൊണ്ടു വായിക്കാനുള്ള പദ്ധതി)

മാന്യ വായനക്കാർക്കു നവവത്സരാശംസകൾ! ഈ പുതുവർഷത്തിൽ ബൈബിൾ ക്രമമായി വായിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണിത്. രാവിലെ രണ്ടും വൈകുന്നേരം രണ്ടുമായി പ്രതിദിനം ബൈബിളിലെ നാല് അധ്യായങ്ങൾ (ചില ദിവസങ്ങളിൽ അഞ്ച് അധ്യായങ്ങൾ) ഇതിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ക്രമമനുസരിച്ചു വായിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഈ വർഷം കൊണ്ട് ബൈബിൾ മുഴുവൻ ഒരാവൃത്തി വായിച്ചു തീർക്കാൻ കഴിയും. ക്രമമായ ബൈബിൾ വായനയ്ക്ക് പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ഇന്നു തന്നെ തുടക്കമിടുക.

ഇതോടൊപ്പം ജനുവരി മാസത്തേയും ഫെബ്രുവരി 10 വരെയുള്ള തീയതികളിലേയും വേദവായനാസഹായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും അതതു തീയതിക്കുനേരേ കൊടുത്തിട്ടുള്ള നാല് അധ്യായങ്ങളാണ് രാവിലെയും വൈകുന്നേരവുമായി വായിക്കേണ്ടത്. (ഉദാഹരണത്തിന് ജനുവരി പത്താം തീയതി ഉൽപത്തി 11, മത്തായി 10 എന്നീ അധ്യായങ്ങളും (രാവിലെ) എസ്രാ 10, അപ്പോ.പ്രവൃത്തി 10 (വൈകുന്നേരം) എന്നീ അധ്യായങ്ങളുമാണ് വായിക്കേണ്ടത്)

ജനുവരി മാസത്തെ ‘ജീവമൊഴികൾ’ നിങ്ങളുടെ കൈകളിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും ജനുവരിയിലെ ആറേഴു ദിവസങ്ങൾ കടന്നു പോയിട്ടുണ്ടാവും. സാരമില്ല ഇന്നത്തെ തീയതി മുതൽ ക്രമമായി വായിച്ചു തുടങ്ങുക. വിട്ടുപോയ അധ്യായങ്ങൾ ഞായറാഴ്ചയോ മറ്റ് അവധി ദിവസങ്ങളിലോ അധികമായി വായിക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ.

(ശേഷം പേജ് 43 ൽ)

ജീവമൊഴികൾ

ജനുവരി

18

ചിന്തയ്ക്ക്

പണം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ രഹസ്യം

അശ്രദ്ധ കൊണ്ടോ അബദ്ധം പറ്റിയോ നമുക്കെല്ലാം തന്നെ വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിലും പണം നഷ്ടപ്പെട്ടുകാണും. സൂത്രശാലികൾ ചിലപ്പോൾ നമ്മെ കബളിപ്പിച്ച് പണം തട്ടുന്നു. തിരക്കുള്ള ബസ്സിലോ ട്രെയിനിലോവച്ച് നമ്മുടെ പോക്കറ്റിടക്കപ്പെടുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു? എന്തുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു? നാം സാധാരണ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുപരി ഇതിന് എന്തെങ്കിലും അർത്ഥമുണ്ടോ? മറ്റുള്ളവർക്കല്ലെങ്കിലും ദൈവജനത്തിന് ഇത്തരം അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും വളരെപ്പഠിക്കാനുണ്ട്.

ഈ അവസരങ്ങളിൽ ആ പോക്കറ്റിക്കാരനോ, കബളിപ്പിക്കൽക്കാരനോ, പിരിവുകാരനോ വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നാം പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഏറ്റവും പ്രധാനമായി നമുക്ക് പണത്തിനോടും മറ്റു ഭൗതികവസ്തുക്കളോടുമുള്ള സ്നേഹത്തിൽനിന്നും നമ്മെ വേർപെടുത്തണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ ദുഃഖിച്ച് നിരാശപ്പെടാനും ചെറിയൊരു നേട്ടമുണ്ടായാൽ സന്തോഷിച്ച് മതിമറക്കുവാനും നമ്മെക്കുറിച്ച് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സന്തോഷം എപ്പോഴും കർത്താവിൽത്തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സന്തോഷം ഏതെങ്കിലും ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെ ലഭ്യതയോ നഷ്ടമോ മൂലം മാറ്റം വരുന്നതാവരുത്.

ജീവമൊഴികൾ

ജനുവരി

യേശു ഈ ലോകത്ത് ജീവിച്ചത് അപ്രകാരമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ജീവിച്ചതുപോലെ നാമും ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ് (ഫിലി.2:5). യേശുവിന് ആരെങ്കിലും ഒരു പതിനായിരം ദീനാർ അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നൽകിയെന്ന് വിചാരിക്കുക. ആ പണം യേശുവിന്റെ സന്തോഷം അല്പമെങ്കിലും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നുണ്ടോ? അവിടുത്തെ സന്തോഷം തന്റെ പിതാവിലായിരുന്നു. അത് എപ്പോഴും നിറഞ്ഞ്

നമ്മുടെ സന്തോഷം എപ്പോഴും കർത്താവിൽത്തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ സന്തോഷം എന്തെങ്കിലും ഭൗതിക വസ്തുക്കളുടെ ലഭ്യതയോ നഷ്ടമോ മൂലം മാറ്റം വരുന്നതാവരുത്.

കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന തായിരുന്നതുകൊണ്ട് ബാഹ്യശക്തികൾക്ക് അതിനെ സ്വാധീനിക്കുവാനാകുമായിരുന്നില്ല.

അതുപോലെതന്നെ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടമായതുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ സന്തോഷം കുറഞ്ഞു പോകുമായിരുന്നോ? ഒട്ടുമില്ല. ഉദാഹരണമായി നമുക്കറിയാവുന്ന ഒരു കാര്യം. യേശുവിന് സംഭാവന കിട്ടിയിരുന്ന പണം യൂദാ മോഷ്ടിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. യേശു അതറിയാതെയും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ

19

അതോർത്ത് അവിടുത്തെ സന്തോഷത്തിന് അല്പമെങ്കിലും കുറവ് വന്നോ? ഈ മനോഭാവമാണോ നമുക്കുള്ളത്?

ഏതെങ്കിലും ഭൗതികവസ്തുവിന് നമ്മുടെ സന്തോഷം കൂട്ടുകയും കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ? അതേയെന്നാണ് നമ്മുടെ അനുഭവമെങ്കിൽ നാം ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടി നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം നമ്മൾ അപകടകരമായൊരു പാതയിലാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഇത്തരം ഭൗതിക അനുഭാവത്തെ മാറ്റിക്കളഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതൊരുപക്ഷേ നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുതന്നെ ഹാനികരമായേക്കാം.

കർത്താവിന്റെ ജീവനിൽ പങ്കാളിയായ കൂവാൻ നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പണം നഷ്ടമാകുന്നതുപോലുള്ള നൂറു കണക്കിന് കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് സംഭവിക്കുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കും. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഭൗതികവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹം, മറ്റുള്ളവരാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടാനുള്ള ആഗ്രഹം, സ്വയസഹതാപം എന്നുവേണ്ട മറ്റ് അനേകം ക്രിസ്തുതുല്യമല്ലാത്ത നിലപാടുകൾ എന്നിവയിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടും.

പക്ഷേ നിങ്ങൾക്കാഗ്രഹമില്ലെങ്കിൽ ആ വഴി പോകാൻ ഒരിക്കലും ദൈവം നിർബന്ധിക്കുകയില്ല. നമുക്കുചുറ്റുമുള്ള ഭൂരിപക്ഷം വിശ്വാസികളെപ്പോലെ തരം താണതും പരാജയപ്പെട്ടതുമായൊരു ജീവിതം കൊണ്ട് തൃപ്തരാണെങ്കിൽ നിങ്ങളെ തനിയെ വിടുകയായിരിക്കും ദൈവം ചെയ്യുക.

ദൈവം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കരുതിയിരിക്കുന്ന തന്റെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ അതിയായി ദാഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളോട് കഠിനമായി ഇടപെടും. അങ്ങനെ നിങ്ങളെ

ദൈവം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കരുതിയിരിക്കുന്ന തന്റെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ അതിയായി ദാഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നിങ്ങളോട് കഠിനമായി ഇടപെടും. അങ്ങനെ നിങ്ങളെ കഠിനമായി നൂന്ന എല്ലാ 'കാൻസർ'നേയും, നിങ്ങളെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ വിശ്രംഭങ്ങളെയും ദൈവം നശിപ്പിക്കും.

കാർന്നു തിന്നുന്ന എല്ലാ 'കാൻസർ'നേയും, നിങ്ങളെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ വിശ്രംഭങ്ങളേയും ദൈവം നശിപ്പിക്കും. വേദന, നിരാശ, നഷ്ടം, തകർന്ന പ്രതീക്ഷകൾ, അപമാനം, അപവാദങ്ങൾ തുടങ്ങി പലതും അനുഭവിക്കാൻ ദൈവം നിങ്ങളെ അനുവദിക്കും. പക്ഷേ ഒടുവിൽ സ്ഥിരമായൊരടിസ്ഥാനത്തിൽ നിങ്ങളെ നിർത്തുവാനാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്. അവിടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ യാതൊന്നിനും നിങ്ങളെ ഇളക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഇനി മുതൽ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്തുമാക്കിയിട്ടുള്ളെ-പാവപ്പെട്ടവനോ പണക്കാരനോ വിമർശിക്കപ്പെടുന്നവനോ പുകഴ്ത്തപ്പെടുന്നവനോ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നവനോ അപമാനിക്കപ്പെടുന്നവനോ-ഒന്നും നിങ്ങളെ ഏതുകയലില്ല. ഇതൊന്നും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും തോന്നുകയുമില്ല. ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാറ്റിനും യേശുവെപ്പോലെ മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മളും കർത്താവിന്റെ ജീവൻ കൂട്ടവകാശികളായി അവിടുന്ന് നടന്നതുപോലെ ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെ നടക്കും.

പണം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ ദൈവികലക്ഷ്യം ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായില്ലേ?

മാഴിമാറ്റം : ഡോ. അജയ് ജോർജ്ജ് കടപ്പാട് : ആക്ട്സ്

✠

ജീവദൈവം

ജനുവരി

ദൈവത്തോടുള്ള നിന്തമമായ കൂട്ടായ്മ

സാക്ഷ്യം

ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല; ഒരു പിതാവെന്ന നിലയിൽ അവിടുത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനാണ് യേശു വന്നത്. (യോഹ.1:18) പിതാവ് എന്ന ഈ നാമമാണ് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയത്. (യോഹ.17:6) ആ നാമത്തിലും അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള എല്ലാറ്റിലുമാണ് യേശുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വം കണ്ടെത്തുന്നത്. (യോഹ.17:11-12).

പഴയനിയമകാലത്ത് ദൈവം സമാഗമനകൂടാരത്തിൽ കട്ടിയുള്ള ഒരു തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിൽ അധിവസിച്ചിരുന്നതായി ജനങ്ങൾ കരുതിപ്പോന്നു. കൃത്യമായി ഏതു വിധത്തിലുള്ള ഒരുവനാണ് ദൈവം എന്ന കാര്യം ആർക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിർദ്വയനും നിർദ്വാക്ഷിണ്യനുമായ ഒരു സേവ്യാധിപതിയുടെ രൂപത്തിലാണ് പരിശുദ്ധ സാധാരണജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ദൈവത്തെ ചിത്രീകരിച്ചത്. ഇതിനിടെ യേശു വരികയും തിരശ്ശീല ചീന്തുകയും അതിനുള്ളിൽ വസിച്ചിരുന്ന സ്നേഹപൂർണ്ണനായ പിതാവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സാത്താൻ ഇപ്പോഴും വിശ്വാസികൾക്കെന്തെങ്കിലും അവിശ്വാസികൾക്കും ദൈവത്തെപ്പറ്റി സത്യവിരുദ്ധമായ ഒരു ചിത്രം നൽകുവാൻ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് യേശു

ചെയ്ത ആ കാര്യം നിർവ്വഹിക്കുകയാണ്-അതായത് ദൈവത്തെ സ്നേഹശാലിയായ ഒരു പിതാവായി ലോകത്തിനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുക -സഭയുടെ ദൗത്യം.

ദൈവത്തെ ഒരു പിതാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ പുതിയനിയമം

നിർദ്വയനും നിർദ്വാക്ഷിണ്യനുമായ ഒരു സേവ്യാധിപതിയുടെ രൂപത്തിലാണ് പരിശുദ്ധ സാധാരണജനങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ദൈവത്തെ ചിത്രീകരിച്ചത്. എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹവാനായ ഒരു പിതാവായി ലോകത്തിനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ് ഇന്നു സഭയുടെ ദൗത്യം.

ത്തിലെ എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളിലേക്കും പ്രവേശിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമാകട്ടെ. സർവ്വകൃപാലുവായ ദൈവം എന്നാണ് അവിടുത്തെ നാമം. (1 പത്രോ.5:10) കൃപയെന്നാൽ തക്കസമയത്തു സഹായം എന്നാണർത്ഥം. (എബ്ര.4:16). ദൈവം എപ്പോഴും നമ്മുടെ സഹായകനായിരിക്കും എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. പിശാചിനോടെ തീർക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എപ്പോഴും നമ്മുടെ ഭാഗത്തുണ്ട്. ഇതു കൊണ്ടാണ് യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവിന് സഹായകൻ

ജീവദൈവം

ജനുവരി

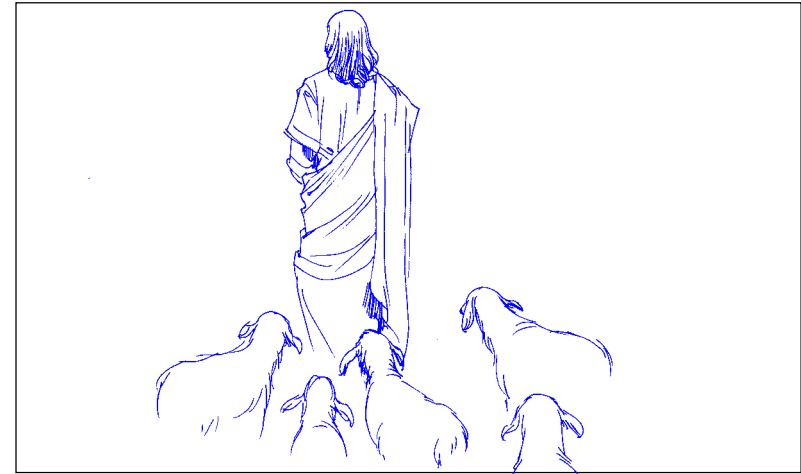
(helper) എന്ന പേരു നൽകിയത് (യോഹ. 14:16)

ന്യായപ്രമാണം മോശ മുഖാന്തരം വന്നു. പാപത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. (റോമർ 7:13) പാപത്തിനെതിരെ നമുക്കുള്ള നിസ്സഹായതയെയും അതു വെളിപ്പെടുത്തി. (ഗലാ. 3:24) എങ്കിലും പാപത്തെ ജയിക്കുവാനുള്ള യാതൊരു സഹായവും ന്യായപ്രമാണം നമുക്കു നൽകിയില്ല. തന്മൂലം ആന്തരികവിശുദ്ധിയിലേക്കു മനുഷ്യനെ നയിക്കുവാൻ ന്യായപ്രമാണത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അന്തർഭാഗത്തിൽ വിശുദ്ധി-ഇതാണ് ദൈവം എപ്പോഴും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. (സങ്കീ. 51:6) എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴിൽ ആർക്കും ഇതുകൈവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ഇപ്പോഴാകട്ടെ, യേശു കൂടുതൽ മെച്ചമായ ഒരു ഉടമ്പടി (നിയമം-covenant) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണതു കൂടുതൽ മെച്ചമായിരിക്കുന്നത്? ന്യായപ്രമാണം കൽപനകൾ മാത്രമേ നൽകിയുള്ളൂ. എന്നാൽ യേശു കൽപനകൾ കാത്തുപോലെ അവ കാക്കുവാൻ ദൈവം കൃപാവ്യാപാരത്തിലൂടെ കൽപനകൾക്കു പുറമേ നമുക്ക് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (യേശുവിന്റെ ഐഹിക ജീവിതം) ഒരു സഹായകനെയും (പരിശുദ്ധാത്മാവ്) നൽകിയിരിക്കുന്നു. പഴയതും പുതിയതുമായ ഉടമ്പടികൾ തമ്മിൽ സാരാർത്ഥത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതത്രേ.

ന്യായപ്രമാണവ്യവസ്ഥയിൽ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ അതിശ്രമം ചെയ്തു പരാജയപ്പെടുന്നു. കൃപാവ്യവസ്ഥയിൽ ദൈവം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ പ്രവർത്തിച്ച് തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. (ഫിലി. 2:12:13) ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ നിരന്തരം ശ്രമിക്കുകയും പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന

വർ ഒരു പക്ഷേ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള വരയാൽത്തന്നെയും ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്. അവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കൽപന കാക്കുവാനുള്ള യത്നത്തിൽ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു തളർന്നവരാണ്. അപ്രകാരമുള്ളവരെയാണ് യേശു തന്റെ അടുക്കലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നത്. അവരുടെ ഭാരമുള്ള നൂകും നീക്കി തന്റെ ഭാരം കുറഞ്ഞ നൂകും അവർക്കു നൽകാമെന്ന് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. (മത്തായി 11:28-30). നൂകും എന്നത് വിവാഹത്തിലായാലും വ്യാപാരബന്ധങ്ങളിലായാലും പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ്. താനുമായി ഒരു പങ്കാളിത്തത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ യേശു നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഈ പങ്കാളിത്തത്തിൽ അവിടുന്ന് മുതൽ മുടക്കും; നാം ലാഭമെടുക്കുകയും ചെയ്യും.

യേശുവിന്റെ അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾക്ക് അടയാളങ്ങൾ എന്ന പേരാണ് യോഹന്നാൻ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. (യോഹ. 2:11). ഓരോ അത്ഭുതപ്രവൃത്തിയും ഒരു സന്ദേശമടങ്ങിയ ഉപമയാണെന്നാണ് ഇതിന്റെ യർത്ഥം. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അത്ഭുതങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരേയൊരു സാരാർത്ഥമാണുള്ളത്. നാമുമായി ഒരു പങ്കാളിത്തത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ആ സാരാർത്ഥം. കാനാ വിലെ കല്യാണവിരുന്നിൽ, അഞ്ചപ്പം കൊണ്ട് അയ്യായിരത്തെ പോഷിപ്പിച്ച സംഭവം, പിറവിക്കുരുടനെ സൗഖ്യമാക്കിയത്, ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചത് എന്നീ അത്ഭുതസംഭവങ്ങളിലെല്ലാം ഈ തത്ത്വം ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ളതുകാണുക. കല്യാണവിരുന്നിൽ വേലക്കാർ വെള്ളം കോരിനിറയ്ക്കുന്നു; യേശു അതിനെ വീഞ്ഞാക്കിമാറ്റുന്നു. അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിച്ചതിൽ ഒരു കുട്ടി തന്റെ ഭക്ഷണപ്പൊതി ദാനം

യേശു, തന്റെ ആടുകൾക്കു മുമ്പേ നടക്കുന്ന ഒരിടയനാണ്. പിറകിൽനിന്ന് ചാട്ടുകൊണ്ടിച്ച് അവയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കുലിക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ല അവിടുന്ന് ചെയ്യുന്നത്. സ്വയം മാതൃകകളായിത്തീർന്ന് വഴികാട്ടുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ ഇടയന്മാർ.

ചെയ്യുന്നു; അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്ന ദൃഷ്ടകരകൃത്യം യേശു ചെയ്യുന്നു. പിറവിക്കുരുടൻ ശീലോഹാമിൽ പോയി കഴുകുന്നു; യേശു കാഴ്ച നൽകുന്നു. ലാസറിന്റെ കല്ലറയുടെ മൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതർ നീക്കം ചെയ്യുന്നു; തുടർന്ന് അവർക്ക് അസാധ്യമായ കാര്യം-ഉയിർപ്പിക്കൽ-യേശു ചെയ്യുന്നു.

യേശുവിന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനുശേഷം ഒരു രാത്രിയിൽ ശിഷ്യന്മാർ മീൻ പിടിക്കാൻ പോകുന്നു. ആ രാത്രിയിൽ അവർ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. (യോഹ. 21:3) ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴിലുള്ള മനുഷ്യന്റെ വ്യർത്ഥമായ അധാനത്തിന്റെ നല്ലൊരു ചിത്രമാണത്. അപ്പോൾ യേശു വരുന്നു. അവരെ കൊണ്ട് വീണ്ടും വലയിറക്കാതെ അവരുടെ പടകിൽ മീൻ നിറയ്ക്കുവാൻ കർത്താവിനു കഴിയുമായിരുന്നു. പത്രോസിന്റെ പടകിനു സമീപത്തേക്ക് മത്സ്യങ്ങൾ വരുവാൻ കൽപന

കൊടുത്ത ദൈവത്തിന് അതേ മത്സ്യങ്ങൾ ആ പടകിലേക്കു ചാടി വീഴുവാൻ കൽപിക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പങ്കാളിത്ത പ്രവർത്തനം ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ പങ്കു നിർവ്വഹിച്ചേ തീരൂ. അവർ കടലിലേക്കു വലയിറക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. അപ്പോൾ യേശുവുമായുള്ള പങ്കാളിത്ത വ്യവസ്ഥപ്രകാരം അത്ഭുതം നടക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രയാസമില്ലാത്ത ഭാഗം മനുഷ്യനും പ്രയാസമുള്ള ഭാഗം യേശുവും നിർവ്വഹിക്കുന്നു. വലയിറക്കുക എന്ന പ്രവൃത്തി അവർ ചെയ്തേ തീരൂ. ഇതത്രേ റോമർ 1:5 ൽ പറയുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അനുസരണം.

പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻകീഴിലുള്ള സുവിശേഷം-ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന് അപ്പോസ്തലൻമാർ പ്രഖ്യാപിച്ച സുവിശേഷം-ഇതത്രേ. ഈ സുവിശേഷം മനസ്സിലാക്കാതെ വരുമ്പോൾ മനുഷ്യർ ഒന്നുകിൽ നിയമം പാലിക്കാൻ പാടുപെട്ട്

പരാജയമടയുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ വ്യാജമായ കൃപയിൽ ശരണം വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു.

ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ഒട്ടനവധിയാളുകൾ തങ്ങൾ സ്വയം സൃഷ്ടിച്ച കല്പനകളുടെ ഭാരത്തിൻ കീഴിൽ ഞെരിഞ്ഞ് ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും ക്ഷീണിതരായിത്തീർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഫറവോന്റെ ഊഴിയവിചാരകന്മാർ യിസ്രായേൽക്കാരെ ചാട്ടവാറിനടിച്ച് ഇഷ്ടികയുണ്ടാക്കുവാൻ നിർബന്ധിച്ചതുപോലെ നീതിപ്രസംഗകൻ എന്ന കപടവേഷം ധരിച്ച സാത്താൻ വിശ്വാസികളെ ഞെരുക്കുകയാണ്. “നിങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ബൈബിൾ വായിക്കുന്നില്ല; വേണ്ടത്ര ഉപവസിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; വേണ്ടത്ര സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നില്ല-” എന്നിങ്ങനെ കുറ്റം വിധിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പീഡനം നടത്തുന്നത്. ഇത്തരം പ്രസംഗത്തിലൂടെ പല പ്രസംഗകന്മാരും അറിയാതെ സാത്താന്റെ പിണിയാളുകളായിച്ചമയുന്നുണ്ട്. പുതിയ നിയമസുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതയാണ് ഈ കുറ്റാരോപണത്തിന് ഇവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ യേശുവാകട്ടെ, തന്റെ ആടുകൾക്കു മുമ്പേ നടക്കുന്ന ഒരിടയനാണ്. പിറകിൽനിന്ന് ചാട്ടകൊണ്ടിച്ച് അവയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന കുലിക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ല അവിടുന്നു ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ ഇപ്രകാരം ചാട്ടവാറുകൊണ്ടടിക്കുന്ന പ്രസംഗകന്മാരെല്ലാം കുലിക്കാരത്രേ. എന്നാൽ സ്വയം മാതൃകകളായിത്തീർന്ന് വഴികാട്ടുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ ഇടയന്മാർ. ഇപ്രകാരമുള്ള കുലിക്കാരുടെ വാക്കു ശ്രദ്ധിക്കുക മൂലം പലരും അടിമത്തത്തിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്.

ലോകത്തെ ശിക്ഷ വിധിപ്പാനല്ല,

നീതി പ്രസംഗകൻ എന്ന കപടവേഷം ധരിച്ച സാത്താൻ വിശ്വാസികളെ ഞെരുക്കുകയാണ്. “നിങ്ങൾ വേണ്ടത്ര ബൈബിൾ വായിക്കുന്നില്ല; വേണ്ടത്ര ഉപവസിക്കുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല; വേണ്ടത്ര സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നില്ല-” എന്നിങ്ങനെ കുറ്റം വിധിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ പീഡനം നടത്തുന്നത്.

രക്ഷിക്കുവാനാണ് ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ അയച്ചത്. (യോഹ. 3:17). അതിനാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ശിക്ഷാവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവർ ദൈവത്താൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരല്ല. ദൈവഭൃത്യന്മാർ എപ്പോഴും ജനത്തെ രക്ഷയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാ ജീവിതരംഗങ്ങളിലും യേശു നമ്മോടൊപ്പം ഒരു പങ്കാളിയാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ദേവാലയ നികുതി നൽകുന്നതിനായി പത്രോസ് യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ കടലിലേയ്ക്കു ചെന്ന് ഒരു ചുണ്ടലിട്ട് ആദ്യം കിട്ടുന്ന മത്സ്യത്തെ പിടിച്ച് അതിന്റെ വായിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന നാണയം “എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി” കൊടുക്കുവാൻ യേശു പത്രോസിനോട് ആജ്ഞാപിച്ചു. (മത്താ. 17:27). “എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി”-ഈ പദപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. ഇതാണ് പങ്കാളിത്തം. നമ്മുടെ നികുതികൾ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽപ്പോലും നമ്മെ സഹായിക്കുവാൻ യേശു തൽപരനാണ്. ഭൗമിക ജീവിതത്തിലെ ദൈനംദിനാവശ്യങ്ങൾ മുതൽ നിത്യതയിലേക്കു നിലനിൽക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ കാര്യങ്ങൾ വരെ “എനിക്കും നിനക്കും വേണ്ടി” എന്ന

പ്രമാണമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ യേശു നമ്മെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

ഈ പങ്കാളിത്തമെന്ന നുകം നമ്മുടെമേൽ ഏറ്റുകൊള്ളുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾക്കു വിശ്രമം ലഭിക്കുമെന്ന് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. (മത്താ. 11:28-30) നമ്മുടെ സ്വന്തപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങിയശേഷം നാം പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കേണ്ട ശബ്ദത്തനുഭവം ഇതത്രേ. (എബ്രാ. 4:10,11) സ്വന്തപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുക നിഷ്പ്രയാസമായ കാര്യമല്ല. നമ്മുടെ സ്വയജീവിതം അത്ര ശക്തമാണ്. ഈ കാരണത്താലാണ് നമ്മുടെ സ്വയജീവിതത്തെ തകർക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ദൈവം ഒരുക്കുന്നത്. നമ്മുടെ പദ്ധതികൾ പരാജയപ്പെടുവാനും പ്രതീക്ഷകൾ തകരുവാനും ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്ലാനും പദ്ധതിയുമെല്ലാം തരിപ്പണമാകുകയും നാം വീണ്ടും പാപബന്ധനത്തിൽ കുടുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ സ്വന്തപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു വിരമിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു.

പുതിയ ഉടമ്പടിയിൻകീഴിൽ ദൈവജനത്തിനു ലഭിക്കുന്ന ഈ വിശ്രാന്തിയുടെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് പഴയനിയമത്തിലെ ശബ്ദത്ത്. (എബ്രാ. 4:9,10) ശാശ്വതമുല്യമുള്ള എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തി ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ആദ്യമായി ദൈവത്തിലുള്ള ഈ വിശ്രമത്തിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആറാം ദിവസത്തിൽ ദൈവം ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അതിനടുത്ത ദിവസത്തെ അവിടുന്ന് വിശ്രമദിവസമായി ശുദ്ധീകരിച്ചു. സംഖ്യാപരമായി അത് ഏഴാം ദിവസമാണെങ്കിലും, ആദാമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് അവന്റെ ഒന്നാം ദിവസം ആയി

കൃപാവ്യവസ്ഥയിൽ വിശ്രമ ദിവസം മുമ്പേ വരുന്നു. ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് നാം വിശ്രമത്തിൽ ആകേണ്ടത് ആവശ്യം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതത്തിലെ ഓരോ ദിവസവും ഒരു ശബ്ദത്ത് ആയിത്തീരും.

രുന്നൂ. 2500 വർഷം കഴിഞ്ഞുണ്ടായ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ-‘ആദിദിവസം അധാനിച്ചു നിന്റെ വേല ഒക്കെയും ചെയ്ക; ഏഴാം ദിവസം ശബ്ദത്ത് (വിശ്രമം) ആകുന്നു’ എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിലും ആദാമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒന്നാമതായിത്തന്നെ ദൈവം വിശ്രമത്തിന്റേതും കൂട്ടായ്മയുടേതുമായ ഒരു ദിവസം സ്ഥാപിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതാണ് കൃപ. കൃപാവ്യവസ്ഥയിൽ വിശ്രമദിവസം മുമ്പേ വരുന്നു. ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് നാം വിശ്രാന്തിയിൽ ആകേണ്ടത് ആവശ്യം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഐഹികജീവിതത്തിലെ ഓരോ ദിവസവും ഒരു ശബ്ദത്ത് ആയിത്തീരും. ഇതാണ് നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവോദ്ദേശ്യം.

ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശ എന്തുകൊണ്ട് വിവാഹമോചനം അനുവദിച്ചു എന്നു പരീശന്മാർ ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശു അത് അവരുടെ ഹൃദയകാന്തിയും നിമിത്തമാണെന്നും ‘ആദിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു’ എന്നും മറുപടി നൽകി. ആദിമുതലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണഹിതം അതായിരുന്നില്ല. ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ള പലതും ദൈവത്തിന്റെ സോപാധികഹിതം (permissive will) മാത്രമാണ്. എന്നാലിപ്പോൾ

പുതിയ ഉടമ്പടി സ്ഥാപിതമായതിലയ്ക്ക് നാം ആദിമുതലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണഹിതത്തിൽ ജീവിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആദാമിനെപ്പോലെ നമുക്കും ഈ വിശ്രമമാണ് ഒന്നാമതായി ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ദൈവഹിതത്തിലുള്ള ഒരു നിരന്തരവിശ്രമമായി നമ്മുടെ ജീവിതം രൂപാന്തരപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ഈ വിശ്രമത്തിലേക്കു നാം പ്രവേശിക്കുമ്പോഴാണ് 'ദൈവകല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല' എന്നു സാക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിവുണ്ടാകുന്നത്. (1 യോഹ.5:3). ദൈവത്തിന്റെ കൽപനകൾ ഒരു ഭാരമായി അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ-തന്നെത്താൻ ത്യജിക്കുകയും കല്പനകൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരു ബന്ധനമായിത്തോന്നുമ്പോൾ-അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തി യേശുവിന്റെ നുകത്തിൽ കീഴിലായിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്. അയാൾ ഇന്നും സ്വന്ത നുകത്തിൽ കീഴിൽ, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ കീഴിൽത്തന്നെ അധാനിക്കുകയാണ്.

സമാഗമനകുടാരത്തിന്റെ പ്രാകാരത്തിലും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു പോലും ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾ (activities) നടക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിലുള്ള അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് യാതൊരു പ്രവർത്തനവുമില്ല; അവിടെ കൂട്ടായ്മ മാത്രമാണുള്ളത്. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷപോലും ആ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് ഉറവെടുക്കുന്നതാണ്. പഴയനിയമസേവനവും പുതിയനിയമ ശുശ്രൂഷയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതാണ്.

ഇപ്പോൾ യേശു തിരശ്ശീലയെ ചീന്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് പിതാവിനോടും അവിടുത്തെ പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടുമുള്ള കൂട്ടായ്മയാകുന്ന അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തേക്ക്

ദൈവത്തിന്റെ കൽപനകൾ ഒരു ഭാരമായി അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തി യേശുവിന്റെ നുകത്തിൽ കീഴിലായിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്. അയാൾ ഇന്നും സ്വന്ത നുകത്തിൽ കീഴിൽ, ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ കീഴിൽത്തന്നെ അധാനിക്കുകയാണ്.

യൈര്യത്തോടെ പ്രവേശിക്കുകയും അവിടെത്തന്നെ വസിക്കുകയും ചെയ്യാം. ദൈവം ഒന്നാമതായി മനുഷ്യനിൽ നിന്നാവശ്യപ്പെടുന്നത് സേവനമല്ല, ബൈബിൾവായന, ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന മുതലായവയല്ല; പിന്നെയോ കൂട്ടായ്മയാണ് എന്ന ഏകകാര്യം നാം മനസ്സിലാക്കുമെങ്കിൽ ഇത് സാധ്യമായിത്തീരും. ആദാമിനെ ദൈവം സ്വന്ത സാദൃശ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചത് ഏദന്തോട്ടത്തിൽ വേല ചെയ്യുവാൻ തനിക്ക് ഒരു തോട്ടക്കാരനെ ആവശ്യമായിരുന്നതു കൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ താനുമായി കൂട്ടായ്മയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരാളിനെ ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. പാപത്തിന്റെ പടുകുഴിയിൽനിന്നും ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിച്ചത് നാം അവിടുത്തെ സേവിക്കണം എന്നു ചിന്തിച്ചിട്ടല്ല, പിന്നെയോ താനുമായി നമുക്ക് കൂട്ടായ്മയുണ്ടാകണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിട്ടാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ധാരണ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ന് വിശ്വാസികളുടെ വലിയ സമൂഹങ്ങൾ മാർത്തയെപ്പോലെ അധാനഭാരംകൊണ്ടു തളർന്നവരായിക്കഴിയുന്നത്.

അപ്പോസ്തലനായ യോഹന്നാൻ

ഏതാണ്ട് 65 വർഷക്കാലം ദൈവത്തോടുകൂടി നടന്നതിനുശേഷം ഏകദേശം 95 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള കാലത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രേരിതനായി വിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു ലേഖനമെഴുതുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഈ ലേഖനത്തിന്റെ വിഷയം കൂട്ടായ്മ എന്നതത്രേ (യോഹ.1:3) ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടു കളഞ്ഞവരും ജീവനുള്ളവരെന്നു പേരുണ്ടെങ്കിലും ദൈവദൂഷ്ടിയിൽ മരിച്ചവരുമായ സഭാനേതാക്കന്മാരെയും സമൂഹങ്ങളെയും കണ്ടറിഞ്ഞ ശേഷം ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം ക്രിസ്ത്യാനികളെ പിതാവിനോടും പുത്രനോടുംമൊത്ത് തിരശ്ശീലയ്ക്കകമേയുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ സന്തോഷത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയാണെന്ന് യോഹന്നാൻ മനസ്സിലാക്കി.

യഥാർത്ഥസന്തോഷം, ലോകത്തിൽ ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും വിശുദ്ധമായ സന്തോഷം പിതാവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ സന്തോഷമാണ്. "നിന്റെ സന്നിധിയിൽ സന്തോഷപരിപൂർണ്ണത ഉണ്ട്" (സങ്കീ.16:11). ഇതായിരുന്നു യേശുവിന്റെ മുഖിൽ വച്ചിരുന്ന സന്തോഷം. ഈ സന്തോഷം കാൽവരിയിൽവെച്ച് ഏതാണ്ട് മൂന്നു

മണിക്കൂർ സമയം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള തീവ്രദുഃഖമാണ് രക്തം വിതർപ്പിച്ചി ചിന്തുന്ന ഒരവസ്ഥയിലേക്ക് യേശുവിനെ നയിച്ചത്. ഈ വലിയ സത്യത്താൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവരായി നാം തീർന്നെങ്കിൽ!! യേശുവിനെ പിന്തുടരുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവിടുന്ന് പിതാവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയെ വിലമതിച്ചതുപോലെ നാമും വിലമതിക്കുക എന്നതാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ പാപം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏറ്റവും പാപകരമായിത്തീരും. കാരണം, അതു പിതാവുമായുള്ള നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയെ വിച്ഛേദിക്കുന്നതാണ്. ഒരു മനുഷ്യവ്യക്തിയോടെങ്കിലും സ്നേഹഹീനമായ ഒരു മനോഭാവം പുലർത്തുന്നത് നമുക്ക് ദുർവ്വഹമായ ഒരനുഭവമായി അപ്പോൾ തീരും.

ദൈവം നമുക്ക് പുതിയ ഉടമ്പടിയിലെപ്പറ്റി വെളിപ്പാടു നൽകട്ടെ. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവുമായുള്ള നിരന്തരമായ കൂട്ടായ്മയിൽക്കുറഞ്ഞ ഒന്നുമല്ല യഥാർത്ഥക്രിസ്തീയജീവിതമെന്ന സത്യം വ്യക്തമായിക്കാണുവാൻ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു തരട്ടെ. ആമേൻ.

When hope is crushed,
the heart is crushed, but
a wish come true,
fills us with joy.

—Proverbs 13: 12.

JUST A MINUTE
Pheba P.Cleetus, Kochi

ഉത്തമയായ ഭാര്യ

ഉത്തമയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചില സ്വഭാവപ്രത്യേകതകൾ സദൃശവാക്യം 31:10 മുതൽ 31 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നു.

അവളുടെ ഹൃദയം, കൈകൾ, നാവ് എന്നിവയെ മികച്ചതെന്നു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവളുടെ ശാരീരികസൗന്ദര്യം, സ്ത്രീയെന്ന ആകർഷണീയതകൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഇവിടെ കാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഇവയെല്ലാം വിലയില്ലാത്തതും വഞ്ചനാത്മകവുമെന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (വാക്യം 30). പെൺകുട്ടികളുൾപ്പെടെ എല്ലാ സ്ത്രീകളും വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ഗൗരവമായി പരിഗണിക്കുന്ന യുവാക്കളും ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ....!

ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗുണവതിയായ സ്ത്രീക്ക് ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു ഹൃദയം ഉണ്ട് (30-ാം വാക്യം). അവളുടെ മുഴുജീവിതത്തിന്റെയും ഊർജ്ജസ്വലതയുടെ ഇതാണ്. അവൾ കൈകൊണ്ട് പണിയെടുക്കുന്നവളാണ് - തുണികൾ തയ്ക്കുക, ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുക, മരങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കുക, പാവങ്ങളെ സഹായിക്കുക...എന്നിങ്ങനെ. (വാക്യം 13 മുതൽ 22വരെ). അവൾ തന്റെ നാവിനെ എപ്പോഴും ആർദ്രതയോടും വിവേകത്തോടും ഉപയോഗിക്കുന്നു (വാക്യം 26). അവൾ ദൈവഭയമുള്ളവളും കഠിനാദ്ധ്വാനിയും ദയയുള്ളവളുമാണ്-സൗന്ദര്യവതിയല്ലെങ്കിൽ കൂടി. അവളുടെ നിർമ്മലഹൃദയം, പരക്കനായ കൈയ്ക്ക്, മുദ്രവായ നാവ് എന്നിവയിലൂടെ ദൈവമഹത്വം വെളിപ്പെടുന്നു (ലൗകിക

സ്ത്രീകൾക്ക് നേരേ മറിച്ച് അശുദ്ധമായ ഹൃദയവും മുദ്രവായ കരങ്ങളും പരക്കനായ നാവുമാണുള്ളത്!). ഇന്ന് ഈ മേഖലകളിലാണു തന്റെ മഹത്വം പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം സ്ത്രീകളെ അന്വേഷിക്കുന്നത്.

ഒരു ഭാര്യയെന്ന നിലയിൽ ഈ ഉത്തമയായ സ്ത്രീ തന്റെ ഭർത്താവിന് ഒരു യഥാർത്ഥസഹായിയാണ്. അവൾ അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിതാന്ത്യം വരെ തുടർച്ചയായി നല്ലതും ചെറിയതും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു - 'അവൾ തന്റെ

ഉത്തമയായ ഭാര്യയ്ക്ക് നിർമ്മലഹൃദയം, പരക്കനായ കൈയ്ക്ക്, മുദ്രവായ നാവ് എന്നിവയാണുള്ളത്. ലൗകികസ്ത്രീകൾക്കു നേരേ മറിച്ച് അശുദ്ധമായ ഹൃദയവും മുദ്രവായ കരങ്ങളും പരക്കനായ നാവുമാണുള്ളത്.

ആയുഷ്കാലമൊക്കെയും അവനു തിന്മയല്ല, നന്മതന്നെ ചെയ്യുന്നു.' (വാക്യം 12). മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിനോട് അവൾക്ക് ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഭർത്താവിന്റെ ജോലിക്കും വിളിക്കും ഒപ്പം അവൾ സ്വയം ക്രമീകരിക്കുന്നു. അവൾ തന്റെ നിശ്ശബ്ദജോലികൾക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരുമാനത്തിനു തന്റേതായ സംഭാവന നൽകുന്നവളാണ്. മിതവ്യയം, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വ

ജീവചരിത്രം

മായ ചെലവുചെയ്യൽ എന്നിവ മൂലം പണം പാഴാകാതെ അവൾ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വയൽപ്രദേശത്ത് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ഭർത്താവിന് അവസരം കിട്ടാനായി അവൾ അദ്ദേഹത്തെ ഗാർഹികചുമതലകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നു. (വാക്യം 23-27). അവളുടെ ഭർത്താവ് ലോകത്തിലെ എല്ലാ സ്ത്രീകളെക്കാളും (അതിൽ വനിതാപ്രധാനമന്ത്രിമാർ, വനിതാ പ്രസംഗകർ എന്നിവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടും) തന്റെ ഭാര്യ ഉത്തമയാണെന്ന് (വാക്യം 29) പുകഴ്ത്തുന്നതിൽ ഒരത്ഭുതവുമില്ല. ഇത്തരം ഒരു സ്ത്രീ പരസ്യമായിപ്പോലും പുകഴ്ത്തപ്പെടാൻ അർഹയാണ് (വാക്യം 31). കാരണം ഒരു സ്ത്രീയെന്ന നിലയിലെ തന്റെ വിളിയുടെ മഹത്വം അവൾതിരിച്ചറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

വിശുദ്ധന്മാരെ ഭവനങ്ങളിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനു പുതിയ നിയമം വലിയ ഊന്നൽ നൽകുന്നുണ്ട്. "ഭക്ഷണമോ രാത്രി ഉറങ്ങാൻ ഇടമോ വേണ്ടവർക്ക് സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾ തുറന്നു കൊടുക്കുക..." അതുപോലെ ഭക്ഷണത്തിനു വീട്ടിലേക്ക് അതിഥികളെ ക്ഷണിക്കുന്നതു ശീലമാക്കുവിൻ." (1 പത്രോസ് 4:9; റോമർ 12:23-ലിവിങ് ബൈബിൾ). അതിഥി സൽക്കാരമെന്നതു പ്രാഥമികമായും ഭവനത്തിലെ ഭാര്യയുടെ ചുമതലയാണ്. സ്വയം ഒരു പ്രവാചകൻ ആകാതെ അവൾക്ക് ഒരു പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം നേടാൻ കഴിയും. എങ്ങനെ? ഒരു പ്രവാചകനെ വെറുതെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതിലൂടെ അതുസാധിക്കും (മത്തായി 10:41). യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവരോടു കാട്ടുന്ന ആതിഥ്യമര്യാദയ്ക്കുപോലും അവൾക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. (മത്തായി 10:41). ഒരു അപ്പോസ്തലനെ നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ കൈക്കൊള്ളു

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവരോടു കാട്ടുന്ന ആതിഥ്യമര്യാദയ്ക്കുപോലും അവൾക്കു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. ഒരു അപ്പോസ്തലനെ നമ്മുടെ ഭവനത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നത് യേശുവിനെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്

നത് യേശുവിനെ ഭവനത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ് (മത്തായി 10:40). അതുപോലെ, യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നത് യേശുവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു തുല്യമാണ് (മത്തായി 10:40; 18:5). ആതിഥ്യമര്യാദയുടെ വഴിയിൽ എത്ര അത്ഭുതകരമായ സാധ്യതകളാണു സഹോദരിമാർക്കു തുറന്നുകിടക്കുന്നത്! ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ (അവർക്കാണല്ലോ പൗലോസും പത്രോസും അതിഥിസൽക്കാരത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്) ഏറെക്കുറെ തീർത്തും ദരിദ്രരായിരുന്നു. ലളിതമായ ഭക്ഷണം, ഉറങ്ങാനുള്ള ഒരിടം എന്നിവ മാത്രമാണ് വിശുദ്ധന്മാർക്കു നൽകുവാനായി അവരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. ആളുകളുടെ മാനം തേടുമ്പോഴാണ് സമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണവും വലിയ കിടപ്പുവട്ടങ്ങളും അതിഥികൾക്കു കൊടുത്താലേ വേണ്ടതുപോലെ അതിഥിസൽക്കാരം ആചരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നു വിശ്വാസികൾക്കു തോന്നുന്നത്. 1 തിമോഥെയോസ് 5:10 പറയുന്നത് ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ദരിദ്രരായ വിധവകൾ പോലും വിശുദ്ധന്മാരെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സൽക്കരിച്ചുവെന്നാണ്!

ഉത്തമയായ ഒരു ഭാര്യയുടെ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ സഹോദരിമാർക്കെല്ലാം ഒരു വെല്ലുവിളിയായെങ്കിൽ.....!

ജീവചരിത്രം

വേണ്ടി നാം പല സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകണം. ദൈവത്തോടുള്ള, ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടുള്ള, കൂട്ടായ്മയിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവവഴികളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നു ദൈവം അബ്രഹാമിനു കാണിച്ചുകൊടുത്തതിൽ നിന്നു പാഠം പഠിക്കുക.

ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയ്ക്കു പകരം കൂടുതൽ ബൈബിൾജ്ഞാനമാണു ചിലർ കാംക്ഷിക്കുന്നത്. ബൈബിൾ പഠിക്കുവാനും പ്രസംഗിക്കുവാനും അവർക്ക് ഇഷ്ടമാണ്. പക്ഷേ ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ ആവശ്യകത അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മുട്ടുവേദനയെയോ പുറം വേദനയെയോ അവർ പഴിപറയുന്നു. 'എന്റെ പുറം കഴയ്ക്കുമ്പോൾ എനിക്കെങ്ങനെ മുട്ടിന്മേൽ നിൽക്കാൻ കഴിയും'മെന്ന് അവർ ചോദിക്കുന്നു. ദയവായി നിങ്ങളുടെ പാവം മുട്ടുകളെ പഴിപറയാതെ ഹൃദയത്തെ പഴിപറയുക. ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടു കൂടെ സമയം ചെലവഴിക്കുക പ്രയാസമാണ്. കാരണം നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളും തോന്നലുകളും അപ്പോൾ നിങ്ങളെ അലട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ അവ അങ്ങു മിങ്ങും അലഞ്ഞു നടക്കും. എന്നാൽ ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടൊത്തു സമയം ചെലവഴിക്കുന്നതു അനുഗ്രഹകരവും പുതൂക്കം നൽകുന്നതുമാണ്. (യെശ.40:31). സ്നേഹവാനായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തോടൊത്തുള്ള യഥാർത്ഥ കൂട്ടായ്മ മൂലം നിങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തനായിത്തീരും.

ഹെബ്രോനിൽ വച്ച് ദൈവം അബ്രഹാമിനെ കണ്ടു മുട്ടി. അവിടെ അബ്രഹാം തന്നെ നീതിമാനാക്കിത്തീർത്ത ദൈവത്തിന് നന്ദി സൂചകമായി ഒരു യാഗപീഠം പണിതു. നാം

ദൈവവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ ആവശ്യകത അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മുട്ടു വേദനയെയോ പുറം വേദനയെയോ അവർ പഴിപറയുന്നു. 'എന്റെ പുറം കഴയ്ക്കുമ്പോൾ എനിക്കെങ്ങനെ മുട്ടിന്മേൽ നിൽക്കാൻ കഴിയും'മെന്ന് അവർ ചോദിക്കുന്നു. ദയവായി നിങ്ങളുടെ പാവം മുട്ടുകളെ പഴിപറയാതെ ഹൃദയത്തെ പഴിപറയുക

ദൈവത്തെ എത്രമാത്രം ആരാധിക്കുമോ അത്രമാത്രം നാം യഥാർത്ഥ കൂട്ടായ്മ ആസ്വദിക്കും. ദയവായി നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്യുക: നിന്നെ നീതീകരിച്ച ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. പ്രത്യേക അപേക്ഷകളും ആവശ്യങ്ങളും പറയാതെ ദൈവം നിനക്കു ചെയ്ത കാര്യം ഓർത്ത് അവിടുത്തേക്ക് നന്ദി മാത്രം പറയുക. “ ഓ കർത്താവേ, എനിക്കു പ്രത്യേക അപേക്ഷകളൊന്നും ഇല്ല; അവിടുത്തോടൊപ്പവും അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തിലും എപ്പോഴും ആയിരിക്കുക എന്നതല്ലാതെ. ഞാൻ അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തിലായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അവിടുന്ന് എന്നോടൊപ്പം ഉണ്ട് എന്ന ബോധ്യത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം” എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമോ? അത്തരം ഒരു കൂട്ടായ്മ നിങ്ങൾക്കു പുതൂക്കം നൽകും. അവിടുത്തെ ഹിതപ്രകാരം തുടർന്ന് എന്തു ചെയ്യണമെന്നും അവിടുന്ന് അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തരും.

ജീവദൈവങ്ങൾ

വിശുദ്ധീകരണം

പാപത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീയോടുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകളിൽ സുവിശേഷത്തിന്റെ ദിമുഖമായ സന്ദേശം സംക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 1. ഞാൻ നിന്നെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ല. 2. ഇനി, പാപം ചെയ്യരുത്. (യോഹ.8.11)

ക്രിസ്തീയജീവിതമാകുന്ന ഓട്ടത്തിന്റെ ആരംഭരേഖയാണ് നീതികരണം. അവിടെനിന്നു തുടങ്ങി വിശുദ്ധീകരണമെന്ന വഴിച്ചാലിൽ (Track) കൂടിയാണ് ആ ഓട്ടം നാം ഓടേണ്ടത്. വിശുദ്ധീകരിക്കുക എന്നർത്ഥമായ Sanctify എന്ന വാക്കിന് ഒരു പ്രത്യേക കാര്യത്തിനായി വേർതിരിക്കുക എന്നാണർത്ഥം. അതിനാൽ പാപത്തിൽ നിന്നും ലോകത്തിൽനിന്നും സ്വാർത്ഥപരമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ക്രമാഗതമായി അധികമധികം വേർതിരിക്കപ്പെടുന്ന പരിപാടിയാണ് വിശുദ്ധീകരണം.

ഒരു ഓട്ടക്കാരുന് ഒരു മത്സരയോട്ടത്തിന്റെ ആരംഭരേഖയിൽ വന്നു നില്ക്കുന്നത് ഓട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. അതുപോലെ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നതിന്റെ ആകെക്കൂടിയുള്ള ഉദ്ദേശ്യം വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കുകയാണ്. ഒരു ഓട്ടക്കാരുന് ഓട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അയാൾ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ആ സ്ഥാനത്തു വന്നു നിൽക്കുന്നത് അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്.

നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവോദ്ദേശ്യം നമ്മിൽ മിക്കവരും ആദ്യം ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നത് എന്തെങ്കിലും ചില സ്വാർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളോടു കൂടിയാണ്; ദൈവത്തിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ആ കാര്യലാഭം ഒരു പക്ഷേ രോഗശാന്തിയാകാം; അഥവാ നരകാഗ്നിയിൽ നിന്നുള്ള മോചനമാകാം. ആ സ്വാർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശ്യം നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെയും ദൈവം നമ്മെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. മുടിയിൻപുത്രൻ സ്വഭവനത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നത്

ക്രിസ്തീയജീവിതമാകുന്ന ഓട്ടത്തിന്റെ ആരംഭരേഖയാണ് നീതികരണം. അവിടെനിന്നു തുടങ്ങി വിശുദ്ധീകരണമെന്ന വഴിച്ചാലിൽ കൂടിയാണ് ആ ഓട്ടം നാം ഓടേണ്ടത്. പാപത്തിൽ നിന്നും സ്വാർത്ഥമായ ജീവിതത്തിൽനിന്നും അധികമധികം വേർതിരിക്കപ്പെടുന്ന പരിപാടിയാണ് വിശുദ്ധീകരണം.

തന്റെ വിശുദ്ധ ശമിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നെങ്കിലും പിതാവ് അവനെ അളവറ്റു സ്നേഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ ഭവനത്തിലേക്ക് അവനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അതുപോലെയാണ് ദൈവവും. അവിടുത്തെ നന്മയും കരുണയും അത്രമാത്രം അളവറ്റതാണ്.

എന്നാൽ നാം ക്രിസ്തീയജീവിത

ജീവദൈവങ്ങൾ

ത്തിൽ തുടരുന്നത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാനാഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണെങ്കിൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ദുഃഖകരമാണ്. ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം നാം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നോറും അതിനെ പൂർണ്ണമായി സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കും. എഫേസോസിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടി പൗലോസിന്റെ പ്രാർത്ഥന, അവരുടെ വിളിയാലുള്ള ആശ ഇന്നതെന്നു ഗ്രഹിക്കുമാറ് അവരുടെ ഹൃദയദ്വേഷി പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടണം എന്നായിരുന്നു. (എഫേ. 1:18)

അവിടത്തെ വിളിയാലുള്ള ആശ എന്താണെന്ന് റോമർ8:28,29 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. താൻ മുന്നറിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അനേകം സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിനായി അവന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപരാകുവാൻ ദൈവം മുന്നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാം യേശുവിന്റെ സ്വരൂപത്തോട് അനുരൂപരാകുമാറ് രൂപാന്തരപ്പെടുകയും അവിടുത്തെ ഇളയ സഹോദരന്മാരായും ചെയ്യണം എന്നതാണ് നമ്മെപ്പറ്റിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് അവിടെ നാം വായിക്കുന്നു. വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഒന്നാകെയുള്ള അർത്ഥം ഇതാണ്. നാം ക്രമാഗതമായി അധികമധികം യേശുവിനെപ്പോലെയാകുക. നാം ഓടുവാനായി ദൈവം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന മത്സരയോട്ടം ഇതത്രേ. നമുക്കു മുമ്പേ ഈ ഓട്ടം ഓടിയ യേശുവിൽ ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ ഓട്ടം നാം ഓടേണ്ടത്. (എബ്രാ.12:1,2).

പാപം വിട്ടൊഴിയുക

ഈ ഓട്ടത്തിലെ ആദ്യപടി ബോധപൂർവ്വം പാപം ചെയ്യുന്നതു നിറുത്തുകയാണ്. ന്യായപ്രമാണവ്യവസ്ഥയിൽ പാപം ചെയ്യുന്നതു നിറുത്തുവാനുള്ള

നാം ക്രമാഗതമായി അധികമധികം യേശുവിനെപ്പോലെയാകുക. നാം ഓടുവാനായി ദൈവം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന മത്സരയോട്ടം ഇതത്രേ. നമുക്കു മുമ്പേ ഈ ഓട്ടം ഓടിയ യേശുവിൽ ദൃഷ്ടി കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ ഓട്ടം നാം ഓടേണ്ടത്.

പ്രബോധനം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പുതിയ നിയമവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് സുവിശേഷത്തിന്റെ ദിമുഖമായ സന്ദേശം യേശു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും പാപജീവിതത്തിൽനിന്നുള്ള വിരമവുമാണെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ എല്ലാ അപ്പോസ്തലന്മാരും ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്.

പൗലോസ് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു: “പാപം ചെയ്യുന്നതു നിറുത്തുവിൻ.” (1 കോരി 15:34) യോഹന്നാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്ക് എഴുതുന്നു.” (1യോഹ.2:1) പത്രോസും പാപം വിട്ടൊഴിഞ്ഞവരായിത്തീരുവാൻ നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. (1 പത്രോസ് 4:1).

റോമർ അഞ്ചാമധ്യായത്തിൽ വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണത്തെ വിശദീകരിച്ചശേഷം പൗലോസ് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നു: “ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു? കൃപ പെരുകേണ്ടതിന് പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്ക എന്തോ?” (റോമർ 6:1) വീണ്ടും കൂടുതൽ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം ചോദി

ക്കുന്നു: “അതിനാൽ എന്ത്? നാം ഒരിക്കലേങ്കിലും പാപം ചെയ്യുക എന്നോ?” (റോമർ 6:15 ആക്ഷരിക തർജ്ജമ). ഈ രണ്ടുസ്ഥാനത്തുമുള്ള മറുപടി-“ഒരുന്നാളും അരുത്” എന്നു തന്നെയാണ്.

അരുത്. നാം ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും ബോധപൂർവ്വം പാപം ചെയ്യരുത്.

ഇത് ഭാരമേറിയ, ദുർവ്വഹമായ ഒരു കൃത്യമായി നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? പാപത്തിൽ തുടരുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഇതു ഭാരമുള്ളതായി തോന്നുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ പാപത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിലിരുന്നു മനം മടുത്തവരും പൊറുതി മുട്ടിയവരുമായ ആളുകൾക്ക് ഇത് സന്തോഷം നിറഞ്ഞ ഒരു വിമോചന സന്ദേശമാണ്. ഏതൊരു തടവുകാരനും താൻ സ്വാതന്ത്രനാകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നുള്ള സന്ദേശം കേൾക്കുന്നത് സന്തോഷകരമായിരിക്കും. അതൊരിക്കലും ഒരു ഭാരമായി അവനു തോന്നുകയില്ലല്ലോ.

ബദ്ധന്മാർക്കു വിടുതൽ പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും (സാത്താനാൽ) പീഡിതരായവരെ വിടുവിക്കുവാനുമാണ് ദൈവം യേശുവിനെ അഭിഷേകം ചെയ്തത്. (ലൂക്കോസ് 4:18).

പുതിയനിയമത്തിലെ മഹത്വകരമായ വാഗ്ദാനം ഇതാണ്: “നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിന് (പഴയനിയമത്തിന്) അല്പ കൃപയ്ക്ക് (യേശുസ്ഥാപിച്ച പുതിയനിയമത്തിന്) തന്നെ അധീനരാകയാൽ പാപം നിങ്ങളുടെ മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുകയില്ല.” (റോമർ 6:14) ഇപ്രകാരമൊരു ജീവിതം നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് വിജയജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ഒന്നാമത്തെ കാൽവയ്പ്.

പ്രലോഭനവും പാപവും (Temp-

അരുത്. നാം ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും ബോധപൂർവ്വം പാപം ചെയ്യരുത്. ഇത് ഭാരമേറിയ, ദുർവ്വഹമായ ഒരു കൃത്യമായി നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ? പാപത്തിൽ തുടരുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ ഇതു ഭാരമുള്ളതായി തോന്നുകയുള്ളൂ.

tation and Sin)

പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതും പാപം ചെയ്യുന്നതും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. യാക്കോബ് 1:14,15 വാക്യങ്ങൾ ഈ വ്യത്യാസത്തെ വളരെ വ്യക്തമായ കാണിച്ചു തരുന്നു. അവിടെ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് സ്വന്തമോഹത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു വശീകരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു. മോഹം ഗർഭം ധരിച്ച് പാപത്തെ പ്രസവിക്കുന്നു.” നമ്മുടെ ജഡത്തിലുള്ള മോഹത്തെ ഗർഭം ധരിക്കുവാൻ നാം അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം പാപം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജനിക്കുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു മോഹം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് ഒരു പാപചിന്തയുടെ മിന്നലാട്ടം അയയ്ക്കുമ്പോഴാണ് നാം പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ആ പരീക്ഷയ്ക്ക് നമ്മുടെ മനസ്സ് സമ്മതം നൽകുന്നപക്ഷം അവിടെ പാപത്തിന്റെ ഒരു ഗർഭധാരണം നടക്കുന്നു. അങ്ങനെ പാപം ഉത്ഭവിക്കുന്നു.

പരീക്ഷിക്കപ്പെടുക എന്നത് നമ്മെ ദൃഷ്ടിപ്പിക്കുന്നില്ല. യേശുവും പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽപ്പോലും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ പാപം ചെയ്തില്ല. അതിനാൽ അവിടുന്ന് പൂർണ്ണമായും വിശുദ്ധനായിരുന്നു.

യേശു സകലത്തിലും തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു തുല്യനായിത്തീർന്നുവെന്നും സകലത്തിലും നമുക്കു തുല്യനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും തിരുവചനം പറയുന്നു. (എബ്ര.2:17;4:15) തികച്ചും നമ്മെപ്പോലെതന്നെ അവിടുന്ന് പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; എങ്കിലും അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്തില്ല.

യേശു ദൈവമാകയാൽ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ നിഷ്പ്രയാസം പാപത്തെ ജയിച്ചതായി നാം കരുതുന്നതിനാൽ നമ്മിൽച്ചിലർക്ക് ഈ കാര്യം വളരെ അത്ഭുതകരമായിത്തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ അവിടുന്ന് ഭൂമിലേക്കുവന്നപ്പോൾ ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മൂലം തനിക്കുള്ള പ്രത്യേക പദവികൾ എല്ലാം വിട്ടുകളഞ്ഞു. അവിടുന്ന് തന്നത്താൻ ഒഴിച്ചു (emptied himself) എന്ന കാര്യം നാം മോർക്കണം. (ഫിലി.2:6,7) അവിടുന്ന് ദൈവമായിരുന്നവെങ്കിലും താൻ ഒരു മനുഷ്യനായി ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഇന്ന് നമുക്ക് താൻ നൽകുന്ന അതേ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി മാത്രമേ അവിടുത്തേക്ക് ലഭ്യമായിരുന്നുള്ളൂ.

അതിനാലാണ് യേശുവിങ്കൽ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഓട്ടം ഓടുവാൻ ദൈവവചനം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്. ഇന്ന് പാപത്തിനെതിരായുള്ള നമ്മുടെ പോരാട്ടത്തിൽ നമുക്ക് അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം നോക്കി ധൈര്യം സംഭരിക്കുവാൻ കഴിയും. (എബ്ര. 12:2-4) കാരണം, നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഓരോ പരീക്ഷയിന്മേലും ഒരു മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് വിജയം നേടി. അങ്ങനെ അവിടുന്ന് നമുക്ക് ഒരു മുന്നോടിയും പിന്തുടരുന്നവനുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും ആയിത്തീർന്നു. (എബ്ര.6:20)

ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു; ആത്മാ

ഒരു വിശ്വാസി പാപം ചെയ്യുന്നതും ഒരവിശ്വാസി പാപം ചെയ്യുന്നതും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒരു പുച്ച ചെളി വെള്ളത്തിൽ വീണുപോകുന്നതും ഒരു പന്നി അതേ ചെളി വെള്ളത്തിലേക്ക് കുതിച്ച് ചാടുന്നതും ഉത്സാഹി കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതുപോലെയാണിത്.

വിൽ നീതിമാൻ എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു എന്നതാണ് ദൈവഭക്തിയുടെ മർമ്മം. (1 തിമോഥി. 3:16) അവിടുത്തേക്കുണ്ടായിരുന്നത് നമുക്കുള്ള അതേ ജഡമായിരുന്നുവെങ്കിലും അവിടുന്ന് തന്റെ ആത്മാവിനെ ആജീവനാന്തം വിശുദ്ധിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു. ഈ വസ്തുതയാണ് താൻ ജയിച്ചതുപോലെ നമുക്കും ജയിക്കുവാൻ സാധ്യമാണെന്നുള്ള പ്രത്യാശ നൽകുന്നത്. എന്തെന്നാൽ അവിടുന്ന് നമുക്കുവേണ്ടി ജീവനുള്ള ഒരു പുതുവഴി തന്റെ ജഡത്തിലൂടെ തുറന്നുതന്നു. അതിലൂടെ ഇന്ന് നമുക്ക് അവിടുത്തെ പിന്തുടരുവാൻ കഴിയും. (എബ്ര.10:20) ഇതാണ് വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം.

പഴയ മനുഷ്യനും പുതുമനുഷ്യനും

പഴയ മനുഷ്യൻ കള്ളന്മാരെ വീട്ടിനുള്ളിൽ കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന അവിശ്വസ്തനായ ഒരു ഭൃത്യനെപ്പോലെയാണ്. എങ്കിലും ആ പഴയ മനുഷ്യൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ഉരിഞ്ഞു കളയപ്പെടുകയും കുഴിച്ചിടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ-“ദൈവമേ, ഇതാ, നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാൻ ഞാൻ

വരുന്നു” എന്നു പറയുന്ന ഒരു പുതുമനുഷ്യൻ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കുടികൊള്ളുന്നു. (എബ്ര. 10:7).

എന്നാൽത്തന്നെയും അപ്രകാരമുള്ള യേശുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനു പോലും പാപം ചെയ്യുക സാധ്യമാണ് എന്ന ദുഃഖസത്യം അവശേഷിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഒരു വിശ്വാസി പാപം ചെയ്യുന്നതും ഒരവിശ്വാസി പാപം ചെയ്യുന്നതും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒരു പുച്ച ചെളിവെള്ളത്തിൽ വീണുപോകുന്നതും ഒരു പന്നി അതേ ചെളി വെള്ളത്തിലേക്ക് കുതിച്ച് ചാടുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളതുപോലെയാണിത്. പുച്ച ചെളി വെള്ളത്തെ വെറുക്കുന്നുവെങ്കിലും അബദ്ധവശാൽ അതിൽ വീണുപോകാം. പന്നിയാകട്ടെ, സ്വേച്ഛയാ അതു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഇതാകട്ടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻ വിശുദ്ധിയെ സ്നേഹിക്കുകയും പാപത്തെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പുതിയ സ്വഭാവമാണുള്ളത്.

പഴയ മനുഷ്യൻ പാപം ചെയ്യുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. പുതിയ മനുഷ്യൻ അതൊരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പുതിയ മനുഷ്യൻ വേണ്ടുവോളം ബലവാൻമെങ്കിൽ ജഡത്തിലെ മോഹങ്ങൾക്കെതിരെ തന്റെ ഹൃദയവാതിൽ അടച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ അവനു കഴിയുകയില്ല. ആ മോഹങ്ങളെ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമൂലമല്ല ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. തീർച്ചയായും മല്ല. എന്നാൽ അവയോടെതിർത്തു നിൽക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര ബലം അവൻ ഇല്ലാത്തതാണ് അതിനു കാരണം. അവൻ ദൈവവചനം മൂലം തന്നെത്തന്നെ വേണ്ടുവോളം പോഷിപ്പിക്കാത്തതാകാം ഒരു കാരണം, അഥവാ അവൻ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ തന്നെ

പാപം ചെയ്യുന്നതും പാപത്തിൽ വീഴുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസം നാമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രധാനകാര്യമാണ്. അത് അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ അനാവശ്യമായ വളരെയധികം കുറ്റബോധം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയും.

ത്തന്നെ ശക്തീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഇതുണ്ടാകാം.

അതിനാൽ പാപം ചെയ്യുന്നതും പാപത്തിൽ വീഴുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസം നാമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പ്രധാനകാര്യമാണ്. അത് അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ അനാവശ്യമായ വളരെയധികം കുറ്റബോധം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയും.

യോഹന്നാൻ അപ്പോസ്തലൻ തന്റെ ഒന്നാം ലേഖനത്തിൽ ഈ വ്യത്യാസം വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. “പാപം ചെയ്യുന്നവൻ (അതായത് ബോധപൂർവ്വം പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നവൻ) പിശാചിന്റെ മകനാകുന്നു” എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. (1 യോഹ. 3:8) മറുവശത്ത് അദ്ദേഹം വിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് “ഒരുവൻ പാപം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ (അതായത് ഒരുവൻ അബദ്ധവശാൽ പാപത്തിൽ വീണുപോകുന്നുവെങ്കിൽ) നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നമുക്കു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ട്; അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. (1 യോഹ.2:1,2).

(തുടരും) O

അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചുതുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ പ്രബല്യമായ 'ദി സ്ക്രൂപ്പേഴ്സ് ലെറ്റേഴ്സി'ന്റെ പരിഭാഷയാണിത്. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയെ പിന്തുടർത്തിലേക്കു നയിക്കാൻ വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് കത്തിലൂടെ നൽകുന്നത്. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള കക്ഷി-യുവാവാല ക്രിസ്ത്യാനി- തന്റെ അമ്മയുടെ ഒന്നിച്ചുതാമസിക്കുകയാണ്. അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനാജീവിതത്തെ തകരാറിലാക്കാനും അമ്മയും അവനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ കൊണ്ടുവരുന്നതും എല്ലാം വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കത്തുകളിലൂടെ പരിചയസ്ഥനനായ അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനു നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരന് ഇതിനിടെ 'ലൗകികരായ' ചില സുഹൃത്തുക്കളെ കിട്ടി. അവരോടുള്ള കൂട്ടുകെട്ടുമൂലം അവനെ ഓഗാർത്തുത്തിൽനിന്നു പതുകെ പൊള്ളയായ പൊങ്ങച്ചങ്ങളിലേക്കും കൃത്രിമമായ തിരക്കുകളിലേക്കും കൊണ്ടെത്തിക്കണമെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇതിനിടെ, ക്രിസ്ത്യാനിയായ യുവാവിന് വീണ്ടും ആത്മീയമായ ഒരു മടങ്ങിവരവുണ്ടാവി. എങ്കിലും ആത്മീയമായി അവൻ മുന്നോട്ടുപോകാതിരിക്കാൻ അവനെ തടയുവാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ അമ്മാവൻ പിശാച് കുട്ടിപ്പിശാചിനു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഭക്ഷണത്തോടുള്ള താത്പര്യത്തെ ഒരു കെണിയാക്കി എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാം എന്നതായിരുന്നു അടുത്ത കത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. പ്രേമം, ലൈംഗികത, വിവാഹം തുടങ്ങിയവയെ തന്ത്രപൂർവ്വം ഉപയോഗിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിയെ എങ്ങനെ വീഴ്ത്താം എന്നാണു തുടർന്നുള്ള ചർച്ച. ക്രിസ്ത്യാനിയായ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഇതിനിടെ നല്ല ആത്മീയമായ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള നീക്കം ആരംഭിച്ചു. ഇത് അമ്മാവൻ പിശാചിന് ഒരു വലിയ ആഘാതമായിരുന്നു... തുടർന്നു വായിക്കുക.

23 'മറ്റൊരു യേശു'വിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിക്കുന്ന തന്ത്രം

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചേ, നിന്റെ കക്ഷി അവന്റെ സ്നേഹിതയായ ഈ സ്ത്രീയിലൂടെയും നാം വെറുക്കുന്ന അവളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളിലൂടെയും കൂടുതൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അറിഞ്ഞ് വരികയാണ്. അതിനാൽ കൂറേ നാളത്തേക്ക് ആത്മീയത

അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും മാറ്റുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. പിന്നെ നമുക്കു ചെയ്യാവുന്നത് അതിനെ ദുഷിപ്പിക്കുക എന്നതാണ്. 'വെളിച്ചരുന്റെ വേഷം ധരിക്കുക' എന്നത് നിന്റെ പരിശീലനകാലത്ത് അഭ്യസിച്ച് കാര്യമാണല്ലോ. ഇപ്പോൾ അത് പ്രായോഗികതലത്തിൽ നമ്മുടെ ശത്രുവിനെ മുഖാമുഖം നേരിടുന്നതിന് നമുക്ക് ഉപയോഗിക്കാം.

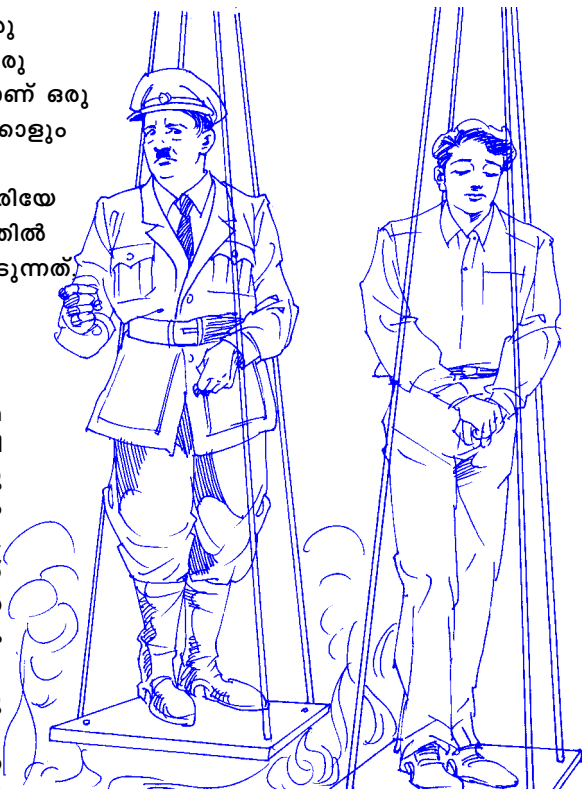
ഗിക്കാം. ലോകവും ജഡവും നമ്മെ സഹായിച്ചില്ല എന്നാൽ സാത്താന്യശക്തി നിലനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ വിജയം മഹത്വമുള്ളതാണ് 'കള്ളപ്പട്ട' ഒരു വിശുദ്ധനോ ഒരു പരീശനോ മതദ്രോഹം വിചാരിച്ചാൽ നടത്തുന്ന ആളോ ഒക്കെയാണ് ഒരു വിഷയാസക്തനേക്കാളും ക്രൂരനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയേക്കാളും നരകത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധനേടുന്നതെന്ന് ഓർത്തിരിക്കണം.

നിന്റെ കക്ഷിയുടെ പുതിയ സുഹൃത്തുക്കളെ നോക്കിയിട്ട് എനിക്ക് തോന്നുന്നത് നമുക്ക് ആക്രമിക്കാൻ പറ്റിയ ഏറ്റവും നല്ല സ്ഥാനം അവരുടെ മനസ്സിലുള്ള വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള നേർത്ത അതിർവരമ്പാണെന്നാണ്. അവന്റെ സ്നേഹിതരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ ദൈവഭക്തിയുടെ സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയെക്കുറിച്ച് വളരെ ബോധവാന്മാരാണ്. ആ കാര്യം അത്ര നല്ലതല്ലെങ്കിലും നാം മനസ്സുവെച്ചാൽ അതിൽ നിന്നും ചില നേട്ടങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും.

നല്ലൊരു വിഭാഗം ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരും ചിന്തിക്കുന്നത് ക്രിസ്തീയത അതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ തെറ്റുകയും അതിന്റെ സ്ഥാപകന്റെ വേദശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് അകലുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു എന്നാണ്. ഈ ധാരണ ഉപയോഗിച്ച് മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിൽ "ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു" എന്ന ഒരു ചിന്തയുണ്ടാക്കി അതിനെ ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യങ്ങളുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുവാൻ നാം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ തലമുറയിൽ അല്പം അയഞ്ഞ മാനവികതയുടെ മുഖമുള്ള ഒരു 'ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു'വിനെയാണ് നാം സൃഷ്ടിച്ചത്. ഇപ്പോൾ നാം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവരുന്നത് 'ചരിത്രത്തിലെ

യേശു'വിനെ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരിയായിട്ടാണ്. 'മുപ്പതോ നാല്പതോ വർഷം കൂടുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ 'ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു'വിന്റെ സ്വഭാവം നാം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പല ഗുണങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത് മനുഷ്യരുടെ ഭക്തിയെ നിലവിൽ ഇല്ലാത്ത ഒന്നിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ സാധിക്കും. കാരണം നാം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഓരോ 'ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു'വും യഥാർത്ഥ ചരിത്രത്തിലെ യേശുവല്ല. രണ്ടാമത് ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഓരോ 'ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു'വും ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സിദ്ധാന്തം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നവനാണ്. ആധുനിക രീതിക്കനുസരിച്ച് സന്തുലിതമല്ലാത്ത ചിന്തയുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുന്നവനും വിചിത്രാശയങ്ങളുമായി ഏതു പ്രശ്നത്തിനും ഒറ്റമൂലി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു മഹാപുരുഷനുമായിട്ടാണ് നാം അവനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ യേശു ആരാണ് അവൻ ചെയ്തത് എന്താണ് എന്നറിയുന്നതിൽ നിന്നും മനുഷ്യമനസ്സിനെ നാം തടയുന്നു. ആദ്യം നാം അവനെ ഒരു ഉപദേഷ്ടാവ് മാത്രമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അവന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളും ഗുണപാഠം പഠിപ്പിക്കുന്ന മഹത്വവ്യക്തികളുടെ പഠിപ്പിക്കലും തമ്മിൽ വലിയ സാമ്യമുണ്ടെന്ന കാര്യം നാം മറച്ചു വയ്ക്കുന്നു. വലിയ സദാചാര നിഷ്ഠയുള്ള ആളുകളെ നമ്മുടെ ശത്രുതന്നെ അയച്ചതാണെന്ന വിവരം മനുഷ്യൻ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ഇടയാകരുത്. നാം തുടർച്ചയായി മനുഷ്യരിൽ നിന്നും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സദാചാരം സംബന്ധിച്ച പ്രാകൃതവും 'ദുഷിപ്പിച്ചുവെക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങളും' അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുവാൻ കൂടിയാണ് ശത്രു ഇങ്ങനെയുള്ള വരെ അയയ്ക്കുന്നതെന്ന കാര്യം അവർ

കളങ്കപ്പെട്ട ഒരു
വിശുദ്ധനോ ഒരു
പരീശനോ ഒക്കെയാണ് ഒരു
വിഷയസക്തനേക്കാളും
ക്രൂരനായ
ഒരു ഭരണാധികാരിയേ
ക്കാളും നരകത്തിൽ
കുടുതൽ ശ്രദ്ധനേടുന്നത്

അറിയരുത്. സമർത്ഥരെങ്കിലും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന വാദം ഉയർത്തുന്നവരെയാണ് നാം സൂഷ്ടിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ഉത്തരം നൽകുവാൻ നമ്മുടെ ശത്രു സോക്രട്ടീസിനെപ്പോലുള്ളവരെ പകരം ഉയർത്തുന്നു. ‘ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു’വിനെ സൂഷ്ടിക്കുന്നതിന്റെ മുന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യരുടെ ഭക്തിനിർഭരമായ ജീവിതം ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ്. മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും വിശുദ്ധ കർമ്മവും വഴി അനുഭവിക്കുന്ന നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ യഥാർത്ഥസാന്നിദ്ധ്യത്തിനു പകരമായി അവ്യക്തവും വിരുപവും ആയ ഒരു രൂപം, വിചിത്രഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുകയും നാളുകൾക്കുമുൻപേ മരിച്ചു പോവുകയും ചെയ്ത ഒരു രൂപം മനുഷ്യമനസ്സിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിന് നാം ശ്രമിക്കും. അങ്ങനെയൊരു രൂപത്തെ വാസ്തവത്തിൽ ആരാധിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. സ്രഷ്ടാവിനെ സൂഷ്ടിയുടെ

മഹത്വം കണ്ട് ആരാധിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്ത് കേവലം ചില ആളുകളുടെ നേതാവായി, വിവേകമുള്ള ചരിത്രകാരന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്ന ബഹുമാന്യനായ ഒരു വ്യക്തി മാത്രമായിത്തീരും നമ്മുടെ ശത്രു. നാലാമതായി യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വർണ്ണന യഥാർത്ഥ ചരിത്രമല്ല. ‘ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു’വിന്റെ ആത്മകഥ പഠിച്ചതുകൊണ്ട് ചുരുക്കം ചില വ്യക്തികളൊഴികെ ആരും നമ്മുടെ ശത്രുപാളയത്തിലേയ്ക്ക് പോയിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ യേശുവിന്റെ പൂർണ്ണആത്മകഥയ്ക്കുള്ള വസ്തുതകളെ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും നാം തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാ

ണ്. ‘ആദ്യവിശ്വാസികൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടത് ഒരു ചരിത്രസത്യവും (ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്) തങ്ങളിലുള്ള പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തിന്മേൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വേദശാസ്ത്രവും (രക്ഷ) വഴിയാണ്. ഇവിടെ പാപം എന്നത് പുതിയ ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന് എതിരായിട്ടുള്ളതല്ല. മനുഷ്യരെ അവരുടെ അമ്മമാർ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പഴയ വിരസമായ സദാചാര നിയമത്തിന് എതിരായിട്ടുള്ളതാണ്. സുവിശേഷങ്ങൾ പിന്നീട് ആണ് എഴുതിയത് അത് മനുഷ്യരെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല മറിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികളായവർക്കു ആത്മീയവർദ്ധന വരുത്തുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ്.

‘ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു’ ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമുക്ക് അപകടകാരിയായിത്തോന്നാമെങ്കിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തീയതയും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതു രണ്ടിന്റെയും ഇടയിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനം വളരെ ദുർബലമാണ്. മനുഷ്യരുടെ ക്രിസ്തീയത വളർന്ന് അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ ജീവിതത്തെ സ്വാധീനിച്ച് നീതി നിറഞ്ഞ ഒരു സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് തീർച്ചയായും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതേ സമയം മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ ഉന്നമനത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധിയായി ക്രിസ്തീയതയെ കാണണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സാമൂഹ്യനീതി നടപ്പിലാക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി മാത്രം ക്രിസ്തീയതയെ കാണുക. ‘സാമൂഹികനീതിയാണ് നമ്മുടെ ശത്രു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒന്നാമത്തെ കാര്യം എന്ന തരത്തിൽ മനുഷ്യനെ ചിന്തിപ്പിക്കുക. ഈ ചിന്ത അങ്ങനെ വളർത്തി ക്രിസ്തീയത

സാമൂഹിക നീതിയിൽ ഊന്നിയിട്ടുള്ള ഒരു സോഷ്യൽ ഗോസ്‌പലിലാണ് ഇനുകു ചിന്തകരും ബുദ്ധിജീവികളും പണ്ഡിതന്മാരും ആയവർക്ക് താല്പര്യം. വ്യക്തിപരമായ രക്ഷയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന, പാപത്തെതയും ക്രൂശിനേതയും കൂറ്റിച്ചുപറയുന്ന, സുവിശേഷം ‘പഴഞ്ചന്ത്’ എന്നത് അവർ കരുതുന്നത്.

പോലും സാമൂഹ്യനീതി ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഒരു കാര്യം എന്ന തരത്തിൽ മാത്രം വിലമതിക്കുവാൻ നാം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ തക്ക വണ്ണം വിശ്വാസം ഉണർത്തണമെന്ന് ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യരോ രാഷ്ട്രമോ ചിന്തിക്കുന്നെങ്കിൽ അത് ശുദ്ധ മടയത്തരമാണ്. ഭാഗ്യവശാൽ ഈ മനുഷ്യരെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് ഈ ചിന്തയിൽ നിർത്തുവാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നു. ഒരു ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരൻ തന്റെ ക്രിസ്തീയതയെക്കുറിച്ച് നടത്തിയ പരാമർശങ്ങൾ ഇന്നു ഞാൻ വായിച്ചു. അതിങ്ങനെയൊണ് “ഇത്തരം ഒരു വിശ്വാസത്തിനു മാത്രമേ പഴയ സംസ്കാരത്തിന്റെ നാശവും പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ജനനവും നിലനിർത്തുവാൻ സാധിക്കൂ”. ഇവിടെ ഒരു നേരിയ വ്യതിയാനം നിശ്ചയിച്ചോ? “ഇത് സത്യമായതുകൊണ്ട് ഇത് വിശ്വസിക്കണമെന്നല്ല. മറിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും കാരണത്താൽ” ഇതാണുകൂടി.

സ്നേഹപൂർവ്വം
അമ്മാവൻ പിശാച്.

ജീവജാലപ്പീകാർ

ജനുവരി

ജീവജാലപ്പീകാർ

ജനുവരി

1. കളങ്കപ്പെട്ട ഒരു വിശുദ്ധനോ, ഒരു പരീശനോ ഒക്കെയാണ്... നരകത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധനേടുന്നത്.

കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയുവാവ് തികഞ്ഞ ക്രിസ്തീയ ബോധ്യങ്ങളുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. ഈ പെൺകുട്ടിയിലും ടെയും അവളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളിലൂടെയും അവൻ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയതയെ രൂപീകരിച്ചിരുന്ന ദിവസങ്ങളാണിത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവന്റെ ആത്മീയതയെ തണുപ്പിക്കാൻ ഇപ്പോൾ പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പകരം 'വെളിച്ചദൂതന്റെ' വേഷത്തിൽ ചെന്ന് ആത്മീയതയെ ദുഷിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണത്രേ ഇപ്പോൾ കരണീയം. ലോകം, ജഡം, എന്നീ പ്രലോഭനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിയെ വീഴിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഇനി 'സാത്താനുശക്തി' എന്ന ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് ആത്മീയതയെ മലിനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കാം എന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് പറയുന്നത്. നരകത്തിൽ വിഷയാസക്തനോ മദ്യപനോ ആയ ഒരു പാപിയെക്കാൾ ഡിമാന്റുള്ളത് കളങ്കപ്പെട്ട ഒരു വിശുദ്ധനാണത്രേ. നാം എത്ര ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കണം!

2. മൂപ്പതോ നാല്പതോ വർഷം കൂടുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ 'ചരിത്രപുരുഷനായി യേശു'വിന്റെ സ്വഭാവം നാം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പല ഗുണങ്ങളുണ്ട്.

ബൈബിളിൽ കാണുന്ന യേശുവിനെ, അതതു കാലഘട്ടത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടും താത്പര്യവും അനുസരിച്ച്

പുനർനിർവചിക്കാൻ ഓരോ കാലഘട്ടത്തിലും ശ്രമം നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാനവികമതം (Humanism) ശക്തമായപ്പോൾ ആ മട്ടിലുള്ള യേശുവിനെയാണു ഉയർത്തിക്കാട്ടിയിരുന്നത്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കമ്മ്യൂണിസം വന്നപ്പോൾ 'വിപ്ലവകാരിയായ യേശു'വിനായി ജനപ്രീതി. (ഇപ്പോൾ ഉദാരവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഉപഭോക്തൃസംസ്കാരം വ്യാപകമായതിനാലാണോ 'സമൃദ്ധിയുടെ യേശു'വിനെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നത്?) ഇങ്ങനെ അതതു കാലഘട്ടത്തിന്റെ താത്പര്യത്തിനനുസരിച്ച് യേശുവിനെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനെയാണ് 'ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു' (Historical Jesus) എന്ന പ്രയോഗം കൊണ്ട് സി.എസ്.ലൂയിസ് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥയേശുവിൽ നിന്നു ശ്രദ്ധമാറ്റി മൂപ്പതോ നാല്പതോ വർഷം കൂടുമ്പോൾ യേശുവിന് ഓരോ പുതിയ ഇമേജ് നൽകുന്നത് (ചരിത്രപുരുഷനായ യേശുവിന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്) സാത്താന്റെ ഒരു തന്ത്രമാണെന്ന് സി.എസ്.ലൂയിസ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. യഥാർത്ഥ യേശുവിൽ നിന്ന് ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധ മാറ്റാനുള്ള സാത്താന്റെ ആസൂത്രിതമായ ഈ നീക്കത്തെ നാം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ബൈബിളിലെ യഥാർത്ഥ യേശുവിനെത്തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം.

3. ആദ്യവിശ്വാസികൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടത് ഒരു ചരിത്രസത്യവും (ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്) തങ്ങളിലുള്ള പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തിന്മേൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വേദശാസ്ത്രവും (രക്ഷ) വഴിയാണ്.

യഥാർത്ഥയേശുവിൽ നിന്ന് 'ചരിത്രപുരുഷനായ യേശു'വിലേക്ക് മനുഷ്യരുടെ ശ്രദ്ധയെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ പിശാച് പലനേട്ടങ്ങളാണ് കൈവരിക്കുന്നത്. യേശുവിനെ ഒരു സാമൂഹിക നേതാവായും ബഹുമാന്യനായ ഒരു വ്യക്തിയായും വിപ്ലവകാരിയായും ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയായും ഒക്കെ ചിത്രീകരിക്കുമ്പോൾ ചോർന്നു പോകുന്നത് പാപം, രക്ഷ തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളാണ്. ക്രൂശിനെയും യേശുവിന്റെ രക്ഷണപ്രവൃത്തിയേയും മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറയ്ക്കുന്നിടത്തോളം യേശുവിനെ മനുഷ്യസ്നേഹിയായോ, ബഹുമാന്യനായ വ്യക്തിയായോ ഒക്കെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ പിശാചിന് ഒരു വിരോധവുമില്ല.

സമകാലികസമൂഹത്തിലും പാപം, ക്രൂശ്, രക്ഷ തുടങ്ങിയ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ച് ഒരു 'സാമൂഹിക സുവിശേഷം' പ്രഘോഷിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെല്ലാം പിന്നിൽ സാത്താന്റെ ആസൂത്രിതമായ ഒരു നീക്കം ഉണ്ടെന്നു പലരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

4. സാമൂഹിക നീതിയാണു നമ്മുടെ ശത്രു ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒന്നാമത്തെ കാര്യം എന്നതരത്തിൽ മനുഷ്യരെ ചിന്തിപ്പിക്കുക.

ദൈവം ('നമ്മുടെ ശത്രു' എന്നാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് ദൈവത്തെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത്) യേശുവിനെ ഭൂമിയിൽ അയച്ചത് മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുക എന്ന പ്രാഥമികമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ്. യേശുവിന്റെ രക്ഷണപ്രവൃത്തിക്ക് ഒരു സാമൂഹികപ്രസക്തിയുണ്ടെന്നതും അതുസമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കുമെന്നതും ശരിയാണ്. എന്നാൽ സാമൂഹികനീതിയല്ല ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ കാര്യം. മറിച്ച് വ്യക്തിയുടെ രക്ഷയിൽ നിന്നുവേണം അതു സമൂഹത്തിന്റെ രക്ഷയിലേക്കു വ്യാപിക്കാൻ. കാതലായ ഈ കാര്യം മറന്ന് കേവലം സാമൂഹിക നീതിയിൽ ഊന്നിയുള്ള ഒരു സോഷ്യൽ ഗോസ്പലിലാണ് ഇന്നു ചിന്തകരും ബുദ്ധിജീവികളും പണ്ഡിതന്മാരും ആയവർക്ക് താത്പര്യം. വ്യക്തിപരമായ രക്ഷയെ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന, പാപത്തെയും ക്രൂശിനേയും കുറിച്ചുപറയുന്ന, സുവിശേഷം 'പഴഞ്ചനാ'ണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. അതേസമയം സി.എസ്.ലൂയിസിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ചിന്തകൻ ഈ കാര്യങ്ങളെ എത്ര വ്യക്തതയോടെയാണ് കാണുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക.

5. "ഇതു സത്യമായതുകൊണ്ടു ഇതു വിശ്വസിക്കണമെന്നല്ല. മറിച്ച് മറ്റേതെങ്കിലും കാരണത്താൽ".

യേശുവിലും സുവിശേഷത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നതിന് ഒരേ ഒരു കാരണമേ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ- 'ഇതാണ് സത്യം' എന്ന ഏക കാരണം. ഇവിടെ ഒരു ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന് ഉപോദ്ബലകമായി പറയുന്ന കാരണം "ഈ വിശ്വാസത്തിനു മാത്രമേ പഴയ സംസ്കാരത്തിന്റെ നാശവും പുതിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ജനനവും ഉറപ്പുവരുത്താൻ കഴിയൂ" എന്നതാണ്. ക്രിസ്തീയത പരമമായ സത്യമായതുകൊണ്ടു അതിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നല്ല മറിച്ച് ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് ക്രിസ്തീയതയെ അംഗീകരിക്കുക- ഇതാണ് ഈ ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരന്റെ നിലപാട്. യഥാർത്ഥ സത്യം ഇതായതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തീയതയെ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ശരിയായ നിലപാട്. അതിനുപകരം ഒരു നല്ലകാര്യം നേടാൻ ക്രിസ്തീയത ഉപകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഒന്നാമത്തെ കാര്യം.

എഴുതൂന്ന് വർഷം പഴക്കമുള്ള ഉപദേശം പിൻവലിക്കുന്നു.

റോം:മാമോദിസാ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുൻപു മരിച്ചു പോകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളും പഴയനിയമവിശുദ്ധന്മാരും വിശ്രമിക്കുന്ന ഇടമെന്നു കത്തോലിക്കാ സഭ പറഞ്ഞിരുന്ന 'ലിംബോ' യെക്കുറിച്ചുള്ള പഠിപ്പിക്കലുകൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ മാർപാപ്പ തീരുമാനിച്ചതായി റിപ്പോർട്ട്. ഇതോടെ 700 വർഷം പഴക്കമുള്ള ഒരു ഉപദേശമാണ് കത്തോലിക്കാ സഭ പിൻവലിക്കുന്നത്.

മാമോദിസ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുൻപു മരിച്ചുപോകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് എന്തു സംഭവിക്കും എന്ന ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയിായി 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ് കത്തോലിക്കാ സഭ ലിംബോ എന്ന സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കാൻ ആരംഭിച്ചത്.

സഭയുടെ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു മാമോദിസാ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു മുൻപു മരിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ജന്മപാപം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊണ്ടുപോകാനാവില്ല. പാപം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നരകമോ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലമോ

അവർക്കു നൽകാനും കഴിയുകയില്ല. പിന്നെ എന്തു ചെയ്യും? വേദശാസ്ത്രപരമായ ഈ കീറാമുട്ടി പരിഹരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ലിംബോ എന്നൊരു സ്ഥലമുണ്ടെന്നും ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ അവിടെ വിശ്രമിക്കുമെന്നും കത്തോലിക്കാ സഭ പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. മാമോദിസാ സ്വീകരിക്കാത്ത പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ആത്മാക്കളും ഇവിടെ എത്തുമെന്നു കൂടി പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ രണ്ടു പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമായി.

എന്നാൽ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പയ്ക്ക് ഈ ഉപദേശത്തോട് വലിയ മമത തോന്നാഞ്ഞതിനാൽ 1992 ൽ തന്നെ അദ്ദേഹം വത്തിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുന്ന രാജ്യാന്തര വേദശാസ്ത്രകമ്മീഷനോട് ഈ പ്രശ്നം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പോപ്പ് ബനഡിക്ടും ഇതേക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതോടെ യാണു ലിംബോയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠിപ്പിക്കൽ കത്തോലിക്കാ സഭ എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്.

ക്കണമെന്നാണ് ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരന്റെ നിലപാട്. ഒറ്റ കേൾവിയിൽ ഇതിൽ തകരാറൊന്നും തോന്നുകയില്ലെങ്കിലും ഈ നേരിയ വ്യതിയാനം സത്യത്തിൽ നിന്ന് ആളുകളെ എത്രയോ കാതം അകലെയാണ് എത്തിക്കുന്നത്!

മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ ക്രിസ്തീയ എഴുത്തുകാരുടെ പ്രസ്താവനയെ പിശുക്കുകൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ലെന്നു തന്നെയല്ല അവർ അതിനെ ഇവിടെ കളിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! ഓർക്കുക, സാത്താനെയും കൂട്ടരെയും ഭയപ്പെടുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം.

○

ജീവജ്ഞാപീഠങ്ങൾ

ജനുവരി

പ്രസംഗം ആരുടെ മുഖിൽ ?

ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ സഭയിൽ പ്രായമായ ഒരു ശുശ്രൂഷകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ഞായറാഴ്ച രാവിലെ അവിടെ സഭാമീറ്റിംഗിൽ രാജ്യത്തെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു മന്ത്രിയും വന്നു സംബന്ധിക്കാനിടയായി. പക്ഷേ മന്ത്രി സദസ്സിലുണ്ടായിട്ടും സഭാശുശ്രൂഷകൻ തന്റെ പ്രസംഗവും ശുശ്രൂഷകളും പതിവുപോലെ തന്നെ നടത്തി. മന്ത്രി സദസ്യരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളത് അദ്ദേഹം ഒട്ടും ഗൗനിച്ചതായി ആർക്കും തോന്നിയില്ല.

സഭായോഗത്തിനുശേഷം സഭാംഗങ്ങളെല്ലാം ശുശ്രൂഷകനോടുവന്നു പറഞ്ഞു “നമുക്ക് ഇന്ന് ഒരു വിശിഷ്ടാതിഥി ഉണ്ടായിരുന്നല്ലോ. എന്നിട്ടും അതൊന്നും അങ്ങയെ ബാധിച്ചതായി തോന്നിയില്ല. അങ്ങുപതിവുപോലെ ശുശ്രൂഷകളെല്ലാം നടത്തിയല്ലോ.”.

തന്റെ ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന സഭാംഗങ്ങൾക്കു നേരേ കണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ടു വൃദ്ധനായ ശുശ്രൂഷകൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു “കഴിഞ്ഞ അമ്പതു വർഷമായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ്. അവിടുന്ന് എന്റെ കേൾവിക്കാരനായിരിക്കുമ്പോൾ, മറ്റാരുടെ സാന്നിധ്യവും എന്നെ അല്പമെങ്കിലും ബാധിക്കുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്?”

ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന വിചിത്രജീവി.

എ.ഡബ്ല്യു. ടോസർ

ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി സത്യത്തിൽ ഒരു വിചിത്രജീവിയാണ്. അവന്റെ പരമമായ സ്നേഹം താൻ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരാളിനോടാണ്.

തനിക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത ഒരാളിനോടാണ് അവൻ വളരെ അടുപ്പത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നത്.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാൻ തനിക്കു കഴിയുമെന്ന് അവൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് മറ്റൊരാളുടെ നന്മയിലാണ്.

നിറവു നേടുവാൻ വേണ്ടി അവൻ തന്നെത്തന്നെ ഒഴിക്കുന്നു.

നീതിമാനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടാൻ വേണ്ടി താൻ തെറ്റുകാരനാണെന്ന് അവൻ സമ്മതിക്കുന്നു.

ഉന്നതത്തിലേക്കു പോകാനായി അവൻ താഴേക്കു പോകുന്നു.

ബലഹീനനായിക്കുമ്പോഴാണ് അവൻ ഏറ്റവും ശക്തൻ.

ദരിദ്രനായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ സമ്പന്നനാണ്.

ഏറ്റവും മോശക്കാരനായി തോന്നുമ്പോഴും അവൻ സന്തുഷ്ടനാണ്.

ജീവനുവേണ്ടി അവൻ മരണത്തെ പുൽകുന്നു.

ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി അവൻ എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു.

അദ്യശ്യമായത് അവൻ കാണുന്നു; നിശ്ശബ്ദമായതു കേൾക്കുന്നു.

അറിവിന് അതീതമായതിനെ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജീവജ്ഞാപീഠങ്ങൾ

ജനുവരി